

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 1631/2002 av den 13 september 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 1632/2002 av den 13 september 2002 om ändring av förordning (EG) nr 900/2002 om inledande av en anbudsinfordran för bidrag för export av råg till alla tredje länder förutom Estland, Litauen och Lettland	3
* Kommissionens förordning (EG) nr 1633/2002 av den 13 september 2002 om ändring av förordning (EG) nr 1429/2002 om upprättande av tillämpningsföreskrifter för tullkvoter för nötkött enligt rådets förordningar (EG) nr 1151/2002, (EG) nr 1362/2002 och (EG) nr 1361/2002 för Estland, Lettland och Litauen	4
* Kommissionens förordning (EG) nr 1634/2002 av den 13 september 2002 om ändring av förordningarna (EG) nr 1279/98, (EG) nr 1128/1999 och (EG) nr 1247/1999 om vissa tullkvoter vid import av nötköttsprodukter som en följd av nya medgivanden som föreskrivs i förordning (EG) nr 1408/2002 för Republiken Ungern	7
* Kommissionens förordning (EG) nr 1635/2002 av den 13 september 2002 om upphörande av fiske efter torsk med fartyg under spansk flagg	10
Kommissionens förordning (EG) nr 1636/2002 av den 13 september 2002 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 276:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90	11
Kommissionens förordning (EG) nr 1637/2002 av den 13 september 2002 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 104:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97	12
Kommissionens förordning (EG) nr 1638/2002 av den 13 september 2002 om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 57:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999	14

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 1639/2002 av den 13 september 2002 om tillfälligt upphörande med uppköp av smör i vissa medlemsstater	15
	Kommissionens förordning (EG) nr 1640/2002 av den 13 september 2002 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter ...	16
	Kommissionens förordning (EG) nr 1641/2002 av den 13 september 2002 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull	18
	Kommissionens förordning (EG) nr 1642/2002 av den 13 september 2002 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn	19
	* Kommissionens förordning (EG) nr 1643/2002 av den 13 september 2002 om ändring för tredje gången av rådets förordning (EG) nr 310/2002 om vissa restriktiva åtgärder mot Zimbabwe	22
	* Kommissionens förordning (EG) nr 1644/2002 av den 13 september 2002 om ändring för tredje gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 rörande införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och rörande upphävande av förordning (EG) nr 467/2001	25

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2002/753/EG:

* Kommissionens beslut av den 19 juni 2002 om Förbundsrepubliken Tysklands åtgärder till fördel för Deutsche Post AG ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 2144]	27

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

2002/754/GUSP:

* Rådets beslut av den 13 september 2002 om genomförande av gemensam standpunkt 2002/145/GUSP om restriktiva åtgärder mot Zimbabwe	56

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1631/2002
av den 13 september 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 september 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 13 september 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (!)	Schablonvärde vid import	
0702 00 00	052	46,8	
	096	46,3	
	999	46,5	
0707 00 05	052	92,6	
	628	143,3	
	999	118,0	
0709 90 70	052	81,1	
	999	81,1	
0805 50 10	388	53,9	
	524	57,0	
	528	58,3	
	999	56,4	
0806 10 10	052	61,0	
	064	84,5	
	400	189,5	
	999	111,7	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	85,5
400		88,0	
512		84,3	
720		71,5	
800		163,1	
804		88,2	
999		96,8	
0808 20 50		052	105,3
		388	74,4
	720	50,1	
	999	76,6	
0809 30 10, 0809 30 90	052	115,3	
	999	115,3	
0809 40 05	052	73,6	
	060	68,0	
	064	59,2	
	066	108,4	
	068	46,0	
	094	53,9	
	624	189,0	
	999	85,4	

(!) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1632/2002

av den 13 september 2002

om ändring av förordning (EG) nr 900/2002 om inledande av en anbudsinfordran för bidrag för export av råg till alla tredje länder förutom Estland, Litauen och Lettland

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 1408/2002⁽⁵⁾ fastställs vissa undantag i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbrukskvoter och föreskrivs anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt avtalet med Ungern. Avskaffandet av bidragen för råg som exporteras till Ungern är ett av de medgivanden som fastställts.

De bestämmelserländer som anges i kommissionens förordning (EG) nr 900/2002⁽⁶⁾ bör därför ändras.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 900/2002 ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande:

"Kommissionens förordning (EG) nr 900/2002 av den 30 maj 2002 om inledande av en anbudsinfordran för bidrag för export av råg till alla tredje länder förutom Ungern, Estland, Litauen och Lettland".

2. Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

"2. Anbudsinfordran gäller råg som skall exporteras till samtliga tredje länder förutom Ungern, Estland, Litauen och Lettland".

3. Titeln på bilaga I skall ersättas med följande:

"Veckovis anbudsinfordran för bidrag för export av råg till samtliga tredje länder förutom Ungern, Estland, Litauen och Lettland".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 205, 2.8.2002, s. 9.

⁽⁶⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 14.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1633/2002

av den 13 september 2002

om ändring av förordning (EG) nr 1429/2002 om upprättande av tillämpningsföreskrifter för tullkvoter för nötkött enligt rådets förordningar (EG) nr 1151/2002, (EG) nr 1362/2002 och (EG) nr 1361/2002 för Estland, Lettland och LitauenEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1429/2002 ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.3 b skall andra stycket ersättas med följande:

”För Estland finns följande tre grupper:

Grupp 1: KN-nummer 0201, 0202.

Grupp 2: KN-nummer 1602 50 10.

Grupp 3: KN-nummer 0206 10 95, 0206 29 91.”.

2. Artikel 3.3 c skall ersättas med följande:

”c) Ansökan om importlicens skall för varje grupp omfatta minst 15 ton i produktvikt utan att den tillgängliga kvantiteten enligt artikel 2 överskrids.”.

3. Artikel 4.1 skall ersättas med följande:

”1. Licensansökningar kan lämnas in endast under de tolv första dagarna av de perioder som anges i artikel 2. För perioden 1 juli–31 december 2002 får ansökningar avseende andra produkter än njurtappar och mellangården med ursprung i Estland (löpnummer 09.4852) emellertid lämnas in senast den 20 augusti 2002 och ansökningar avseende njurtappar och mellangården får lämnas in senast den 27 september 2002.”.

4. Bilaga I skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2002.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾, särskilt artikel 32.1 i denna, och

av följande skäl:

(1) I rådets förordning (EG) nr 1151/2002 av den 27 juni 2002 om fastställande av vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Estland⁽³⁾ föreskrivs att det skall öppnas ett antal årliga tullkvoter för nötköttsprodukter.(2) I kommissionens förordning (EG) nr 1429/2002⁽⁴⁾ fastställs inga tillämpningsföreskrifter för tullkvoten för njurtappar och mellangården som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1151/2002. Det är därför nödvändigt att införliva kvoten med förordning (EG) nr 1429/2002.

(3) Villkoren för ansökan om importlicens bör anpassas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.⁽³⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 15.⁽⁴⁾ EGT L 206, 3.8.2002, s. 9.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA I

Vid import till gemenskapen av följande produkter med ursprung i länderna i tabellen skall de medgivanden som fastställs nedan gälla

(MGN = tull för mest gynnad nation)

Ursprungsland	Löpnummer	KN-nummer	Varubeskrivning	Tillämplig tullsats (% av MGN)	Årlig kvantitet från 1.7.2002 till 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (ton)
Estland	09.4851	0201	Kött av nötkreatur, färskt, kylt eller fryst	fri	1 100	350
		0202 1602 50 10	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, fryst Beredningar eller konserver av nötkött, inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade; blandningar av sådant kött eller slaktbiprodukter med kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött eller slaktbiprodukter			
	09.4852	0206 10 95 0206 29 91	Njurtappar och mellangärden av nötkreatur, färska, kyllda eller frysta.	fri	100	30
Lettland	09.4871	0201	Kött av nötkreatur, färskt eller kylt	fri	675	75
		0202	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, fryst			
		0206 10 95	Ätliga slaktbiprodukter av nötkreatur, färska eller kyllda, njurtappar och mellangärden			
		0206 29 91	Ätliga slaktbiprodukter av nötkreatur, färska eller kyllda, njurtappar och mellangärden			
		0210 20	Kött av nötkreatur, saltat eller i saltlake, torkat eller rökt			
		0210 99 51	Njurtappar och mellangärden av nötkreatur			
		0210 99 90 1602 50	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter av kött Andra beredningar eller konserver av kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur			
Litauen	09.4861	0201	Kött av nötkreatur, färskt eller kylt	fri	2 000	200
		0202	Kött av nötkreatur, fryst			
		0206 10 95	Ätliga slaktbiprodukter av nötkreatur, färskt, eller kylt, njurtappar och mellangärden			
		0206 29 91	Ätliga slaktbiprodukter av nötkreatur, frysta, samt njurtappar och mellangärden			
		0210 20	Kött av nötkreatur, saltat eller i saltlake, torkat eller rökt			
		0210 99 51	Njurtappar och mellangärden av nötkreatur			
		0210 99 90 1602 50	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter av kött Andra beredningar eller konserver av kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur"			

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1634/2002

av den 13 september 2002

om ändring av förordningarna (EG) nr 1279/98, (EG) nr 1128/1999 och (EG) nr 1247/1999 om vissa tullkvoter vid import av nötköttsprodukter som en följd av nya medgivanden som föreskrivs i förordning (EG) nr 1408/2002 för Republiken Ungern

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾, särskilt artikel 32.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1408/2002 av den 29 juli 2002 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Ungern⁽³⁾, särskilt artikel 1.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 1408/2002 föreskrivs nya medgivanden om gemenskapstullkvoter, som öppnats genom Europaavtalet med Republiken Ungern vid import av vissa nötköttsprodukter. Dessa medgivanden skall tillämpas från den 1 juli 2002 utom vad gäller medgivandet som innebär att tullkvoten med löpnummer 09.4774 öppnas.

(2) Följaktligen bör bestämmelserna i följande av kommissionens tillämpningsförfordningar ändras:

— Kommissionens förordning (EG) nr 1279/98 av den 19 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i förordningarna (EG) nr 1727/2000, (EG) nr 2290/2000, (EG) nr 2433/2000, (EG) nr 2434/2000, (EG) nr 2435/2000 och (EG) nr 2851/2000 för Ungern, Bulgarien, Tjeckien, Slovakien, Rumänien och Polen⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2857/2000⁽⁵⁾.

— Kommissionens förordning (EG) nr 1128/1999 av den 28 maj 1999 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för kalvar med en vikt på högst 80 kg och med ursprung i vissa tredje

länder⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1096/2001⁽⁷⁾.

— Kommissionens förordning (EG) nr 1247/1999 av den 16 juni 1999 om upprättande av tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för levande nötkreatur med en vikt av mellan 80 och 300 kg med ursprung i vissa tredje länder⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1096/2001.

(3) Det är lämpligt att påminna om att total eller partiell återbetalning av importtullar som härrör från minskningen av de tullar som skall tillämpas från och med den 1 juli 2002 görs enligt bestämmelserna i artikel 236 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2700/2000⁽¹⁰⁾, och föreskrifterna i artikel 878 och följande i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽¹¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2787/2000⁽¹²⁾.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1279/98 ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande:

”Kommissionens förordning (EG) nr 1279/98 av den 19 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i förordningarna (EG) nr 2290/2000, (EG) nr 2433/2000, (EG) nr 2434/2000, (EG) nr 2435/2000, (EG) nr 2851/2000 och (EG) nr 1408/2002 för Bulgarien, Tjeckien, Slovakien, Rumänien, Polen och Ungern.”.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 205, 2.8.2002, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 20.6.1998, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 135, 29.5.1999, s. 50.

⁽⁷⁾ EGT L 150, 6.6.2001, s. 33.

⁽⁸⁾ EGT L 150, 17.6.1999, s. 18.

⁽⁹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 17.

⁽¹¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽¹²⁾ EGT L 330, 27.12.2000, s. 1.

2. Artikel 1 första stycket skall ersättas med följande:

"Artikel 1

Vid all import till gemenskapen inom ramen för de kvoter som fastställs i förordningarna (EG) nr 2290/2000, (EG) nr 2433/2000, (EG) nr 2434/2000, (EG) nr 2435/2000, (EG) nr 2851/2000 och (EG) nr 1408/2002 av de produkter som fastställs i bilaga I till den här förordningen, skall en importlicens företes."

3. I artikel 3.1 c skall andra stycket ersättas med följande:

"Med grupper av produkter avses produkter med ursprung i endast ett av de länder som avses i bilaga I; en grupp av produkter täcker antingen produkter med KN-nummer: 0201 och 0202 eller produkter med KN-nummer 0206 10 95, 0206 29 91, 0210 20 10, 0210 20 90, 0210 99 51, 0210 99 59 och 0210 99 90 med ursprung i Ungern eller också produkter med KN-nummer 1602 50 31, 1602 50 39, 1602 50 80 med ursprung i Rumänien eller också produkter med KN-nummer 1602 50 med ursprung i Polen."

4. Artikel 3.2 skall ersättas med följande:

"2. Med undantag från bestämmelserna i artikel 5 i förordning (EG) nr 1445/95 skall det i fält 16 i licensansökan och i licensen anges en av de grupper med KN-nummer som återfinns i en och samma strecksats:

- 0201, 0202,
- 0206 10 95, 0206 29 91, 0210 20 10, 0210 20 90, 0210 99 51, 0210 99 59, 0210 99 90,
- 1602 50 31, 1602 50 39, 1602 50 80,
- 1602 50."

5. Bilaga I skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

I förordning (EG) nr 1128/1999 skall artikel 2.2 ersättas med följande:

- "2. För den kvantitet som anges i punkt 1 skall tullsatsen
- sänkas med 80 % för djur med ursprung i Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Estland, Lettland och Litauen,
 - sänkas med 90 % för djur med ursprung i Polen och Ungern."

Artikel 3

I förordning (EG) nr 1247/1999 skall artikel 1.2 ersättas med följande:

- "2. För den kvantitet som anges i punkt 1 skall tullsatsen
- sänkas med 80 % för djur med ursprung i Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Estland, Lettland och Litauen,
 - sänkas med 90 % för djur med ursprung i Polen och Ungern."

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Bestämmelserna i den här förordningen skall tillämpas från och med den 1 juli 2002. Emellertid skall medgivandet med löpnummer 09.4774 tillämpas från och med den dag då den här förordningen träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA I

Vid import till gemenskapen av följande produkter med ursprung i länderna i tabellen skall de medgivanden som fastställs nedan gälla

(MGN = tull för mest gynnad nation)

Ursprungsland	Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Tillämplig tull (% av MGN)	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (ton)																																																														
Ungern	09.4707	0201	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	Tullfritt	13 655	1 365																																																														
		0202					09.4774	0206 10 95	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur, färska eller kyllda, njurtapp och mellangärde	Tullfritt	1 000	100	0206 29 91	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur, frysta, andra, njurtapp och mellangärde	0210 20 10 0210 20 90	Kött och ätbara slaktbiprodukter, saltat, i saltlake, torkat eller rökt, av nötkreatur	0210 99 51	Njurtapp och mellangärde av nötkreatur		0210 99 59	Andra slaktbiprodukter av nötkreatur					0210 99 90	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter, av nötkreatur				Polen	09.4824	0201	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	Tullfritt	19 200	1 600	0202			1602 50	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: — av nötkreatur eller andra oxdjur ⁽¹⁾				Tjeckien	09.4623	0201 0202	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	20	3 500	0	Slovakien	09.4624	0201 0202	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	20	3 500	0	Rumänien	09.4753	0201 0202 1602 50 31 1602 50 39 1602 50 80	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst Berett eller preparerat kött av nötkreatur eller andra oxdjur	Tullfritt	3 000	250	Bulgarien	09.4651
	09.4774	0206 10 95	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur, färska eller kyllda, njurtapp och mellangärde	Tullfritt	1 000	100																																																														
		0206 29 91	Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur, frysta, andra, njurtapp och mellangärde																																																																	
		0210 20 10 0210 20 90	Kött och ätbara slaktbiprodukter, saltat, i saltlake, torkat eller rökt, av nötkreatur																																																																	
		0210 99 51	Njurtapp och mellangärde av nötkreatur																																																																	
	0210 99 59	Andra slaktbiprodukter av nötkreatur																																																																		
	0210 99 90	Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter, av nötkreatur																																																																		
Polen	09.4824	0201	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	Tullfritt	19 200	1 600																																																														
		0202																																																																		
		1602 50	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: — av nötkreatur eller andra oxdjur ⁽¹⁾																																																																	
Tjeckien	09.4623	0201 0202	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	20	3 500	0																																																														
Slovakien	09.4624	0201 0202	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	20	3 500	0																																																														
Rumänien	09.4753	0201 0202 1602 50 31 1602 50 39 1602 50 80	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst Berett eller preparerat kött av nötkreatur eller andra oxdjur	Tullfritt	3 000	250																																																														
Bulgarien	09.4651	0201 0202	Kött av nötkreatur och andra oxdjur, färskt, kylt eller fryst	20	250	0																																																														

⁽¹⁾ Koefficient för omräkning till färskt kött = 2,14."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1635/2002
av den 13 september 2002
om upphörande av fiske efter torsk med fartyg under spansk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2846/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 2555/2001 av den 18 december 2001 om fastställande för år 2002 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾, föreskrivs kvoter för torsk för 2002.
- (2) För att säkerställa att bestämmelserna följs när det gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, bör kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.
- (3) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har de fångster av torsk i de norska vattnen i ICES-område I och II som gjorts av fartyg som för spansk flagg eller

som är registrerade i Spanien uppnått den tilldelade kvoten för 2002. Spanien har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 28 augusti 2002. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av torsk i de norska vattnen i ICES-område I och II som gjorts av fartyg som för spansk flagg eller som är registrerade i Spanien skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Spanien för 2002.

Fiske efter torsk i de norska vattnen i ICES-område I och II som görs av fartyg som för spansk flagg eller som är registrerade i Spanien skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 28 augusti 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 347, 31.12.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1636/2002

av den 13 september 2002

om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 276:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999⁽⁴⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 276:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

— högsta stödbeloppet:	105 EUR/100 kg,
— säkerheten för slutanvändningen:	116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 september 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1637/2002

av den 13 september 2002

om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 104:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel⁽³⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 635/2000⁽⁴⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsfordran för försäljning av vissa kvantiteter smör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp

för grädde, smör och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlings säkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 104:e särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det lägsta försäljningspriset och det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 september 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 76, 25.3.2000, s. 9.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 13 september 2002 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 104:e enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %		85	81	—	81
	Smör < 82 %		83	79	—	79
	Koncentrerat smör		105	101	105	101
	Grädde		—	—	36	34
Förädlings-säkerhet	Smör		94	—	—	—
	Koncentrerat smör		116	—	116	—
	Grädde		—	—	40	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1638/2002**av den 13 september 2002****om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 57:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1614/2001 ⁽⁴⁾, fastställs att mot bakgrund av de anbud som mottagits för varje anbudsinfordran skall ett maximalt uppköpspris fastställas på grundval av de gällande interventionspriserna, eller också får beslut fattas om att anbudsfordran inte skall fullföljas.

- (2) På grundval av de anbud som mottagits bör det högsta uppköpspriset fastställas till nedan angivna nivå.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 57:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999 och för vilken inlämningstiden för anbud utgick den 10 september 2002 skall det högsta uppköpspriset fastställas till 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 september 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 214, 8.8.2001, s. 20.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1639/2002
av den 13 september 2002
om tillfälligt upphörande med uppköp av smör i vissa medlemsstater

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och gräddes⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1614/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 2227/1999 skall kommissionen inleda respektive avbryta uppköp genom anbudsinfordran så snart det i en medlemsstat konstateras att det nationella marknadspriset under två på varandra förljande veckor är lägre än 92 % av interventionspriset, respektive uppgår till 92 % eller mer av interventionspriset.

- (2) Den senaste förteckningen över medlemsstater i vilka interventionsuppköpen tillfälligt skall upphöra fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1595/2002⁽⁵⁾. Denna förteckning bör uppdateras med tanke på de nya marknadspriser som Belgien och Luxemburg meddelat i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 2771/1999. Av tydlighetsskäl bör förteckningen ersättas och förordning (EG) nr 1595/2002 upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Uppköp av smör genom anbudsinfordran enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1255/1999 skall tillfälligt upphöra i Belgien, Danmark, Tyskland, Grekland, Nederländerna, Österrike, Luxemburg och Sverige.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 1595/2002 skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 14 september 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 214, 8.8.2001, s. 20.

⁽⁵⁾ EGT L 240, 7.9.2002, s. 32.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1640/2002**av den 13 september 2002****om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 624/98⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG)

nr 1153/2002⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1611/2002⁽⁶⁾.

- (2) I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 september 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 27.

⁽⁶⁾ EGT L 243, 11.9.2002, s. 13.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 13 september 2002 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	18,41	7,10
1701 11 90 ⁽¹⁾	18,41	13,06
1701 12 10 ⁽¹⁾	18,41	6,91
1701 12 90 ⁽¹⁾	18,41	12,54
1701 91 00 ⁽²⁾	21,36	15,45
1701 99 10 ⁽²⁾	21,36	10,03
1701 99 90 ⁽²⁾	21,36	10,03
1702 90 99 ⁽³⁾	0,21	0,43

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i bilaga I, punkt II i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 (EGT L 178, 30.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i bilaga I, punkt I i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 (EGT L 178, 30.6.2001, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1641/2002
av den 13 september 2002
om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll nr 4 om bomull som är fogat som bilaga till Anslutningsakten för Grekland, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001, om produktionsstöd för bomull ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1591/2001 av den 2 augusti 2001 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1486/2002 ⁽⁴⁾ om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt skall priset fastställas på grundval av det senast fastställda priset.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall världsmarknadspriset på orensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på

världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera representativa europeiska börser för en produkt som levererats cif till en hamn inom gemenskapen och som kommer från olika leverantörländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1591/2001.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Världsmarknadspriset på orensad bomull, som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, fastställs till 22,528 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 14 september 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 223, 20.8.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1642/2002**av den 13 september 2002****om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 597/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importerats, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

- (3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 september 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 91, 6.4.2002, s. 9.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1002 00 00	Råg	9,24
1003 00 10	Korn, för utsäde	9,24
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽⁴⁾	9,24
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	33,24
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽⁵⁾	33,24
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	19,33

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 EUR/ton.

⁽⁴⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 8 EUR/ton.

⁽⁵⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 30 augusti 2002–12 september 2002)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	177,85	170,09	148,01	111,60	200,79 (**)	190,79 (**)	123,67 (**)
Tillägg för golfen (EUR/t)	—	23,14	10,68	9,59	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	27,01	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 EUR/t (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 12,69 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: 24,12 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1643/2002
av den 13 september 2002
om ändring för tredje gången av rådets förordning (EG) nr 310/2002 om vissa restriktiva åtgärder
mot Zimbabwe

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 310/2002 av den 18 februari 2002 om vissa restriktiva åtgärder mot Zimbabwe ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1345/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen bemyndigas genom artikel 8 i förordning (EG) nr 310/2002 att ändra bilaga I till den förordningen på grundval av beslut rörande bilagan till den gemensamma ståndpunkten 2002/145/GUSP ⁽³⁾.
- (2) Bilaga I till förordning (EG) nr 310/2002 innehåller en förteckning över personer, enheter och organ vars penningmedel och ekonomiska resurser har spärrats inom ramen för den förordningen.

(3) Rådet beslutade den 13 september 2002 att bilagan till den gemensamma ståndpunkten 2002/145/GUSP skulle ändras. Bilaga I bör därför ändras.

(4) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning skall kunna vara effektiva måste denna förordning träda i kraft omedelbart.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till rådets förordning (EG) nr 310/2002 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar
Christopher PATTEN
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 50, 21.2.2002, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 196, 25.7.2002, s. 28.

⁽³⁾ Se sidan 56 i detta nummer av EGT.

BILAGA

Förteckning över de personer, enheter och organ som det hänvisas till i rådets förordning (EG) nr 310/2002

1. Mugabe, Robert Gabriel	President, född 21.2.1924, Kutama
2. Buka, Flora	Biträdande minister för jordreformprogrammet (tidigare biträdande minister vid vicepresident Muzendas kansli), född 25.2.1968
3. Charamba, George	Statssekreterare och talesman för informationsministern
4. Charumbira, Fortune	Biträdande minister för lokalt styre, offentliga arbeten och bostadsfrågor, född 10.6.1962
5. Chigwedere, Aeneas	Utbildnings-, idrotts- och kulturminister, född 25.11.1939
6. Chihuri, Augustine	Högste polischef, född 10.3.1953
7. Chikowore, Enos	Sekreterare för landfrågan och återflyttningsfrågor, född 1936
8. Chinamasa, Patrick	Justitieminister, född 25.1.1947
9. Chindori-Chininga, Edward	Gruv- och energiminister, född 14.3.1955
10. Chiwenga, Constantine	Generallöjtnant (armén), född 25.8.1956
11. Chiwewe, Willard	Statssekreterare vid utrikesministeriet, född 19.3.1949
12. Chombo, Ignatius	Minister för lokalt styre, född 1.8.1952
13. Dabengwa, Dumiso	Framträdande utskottsledamot, född 1939
14. Goche, Nicholas	Säkerhetsminister, född 1.8.1946
15. Gumbo, Rugare	Biträdande minister, inre angelägenheter, född 8.3.1940
16. Hove, Richard	Sekreterare för ekonomiska frågor, född 1935
17. Karimanzira, David	Sekreterare för finansiella frågor, född 25.5.1947
18. Kasukuwere, Saviour	Biträdande sekreterare för ungdomsfrågor, född 23.10.1970
19. Kuruneri, Christopher	Biträdande minister, finansiella frågor och ekonomisk utveckling, född 4.4.1949
20. Lesabe, Thenjiwe	Sekreterare för kvinnofrågor, född 1933
21. Machaya, Jaison	Biträdande minister för gruvor och utveckling av gruvdrift, född 13.6.1952
22. Made, Joseph	Jordbruksminister, född 21.11.1954
23. Madzongwe, Edna	Biträdande sekreterare för produktions- och arbetsmarknadsfrågor, född 11.7.1943
24. Mahofa, Shuvai	Biträdande minister för ungdomsutveckling, jämställdhet- och sysselsättningsfrågor, född 4.4.1941
25. Makoni, Simbarashe	Finansminister, född 22.3.1950
26. Malinga, Joshua	Biträdande sekreterare i politbyrån, biträdande sekreterare för frågor som rör handikappade och missgynnade personer, född 28.4.1944
27. Mangwana, Paul	Biträdande minister för företag och stora statsägda företag (tidigare biträdande minister, rättsliga och parlamentariska frågor), född 10.8.1961
28. Mangwende, Witness	Transport- och kommunikationsminister (tidigare biträdande sekreterare för administration), född 15.10.1946
29. Manyika, Elliot	Minister för ungdomsfrågor, född den 30.7.1955
30. Manyonda, Kenneth	Biträdande minister för industri och internationell handel, född 10.8.1934
31. Marumahoko, Reuben	Biträdande minister för energi och elkraftsutveckling, född 4.4.1948
32. Masuku, Angeline	Sekreterare i politbyrån, sekreterare för handikappade och missgynnade personers välfärd, född 14.10.1936
33. Mathuthu, T.	Biträdande sekreterare för transport- och välfärdsfrågor
34. Midzi, Amos Bernard Muvenga	Minister för energi och elkraftsutveckling, född 4.7.1952
35. Mngagwa, Emmerson	Talman, född 15.9.1946
36. Mobeshora, Swithun	Transport- och kommunikationsminister, född 20.8.1945
37. Mohadi, Kembo	Inrikesminister (tidigare biträdande minister för lokalt styre, offentliga arbeten och bostadsfrågor), född 15.11.1949
38. Moyo, Jonathan	Informationsminister, född 12.1.1957
39. Moyo, July	Minister med ansvar för offentlig förvaltning, arbetsmarknadsfrågor och välfärd, född 7.5.1950

40. Moyo, Simon Khaya Biträdande sekreterare för rättsliga frågor, född 1945
41. Mpofu, Obert Biträdande sekreterare för nationell säkerhet, född 12.10.1951
42. Msika, Joseph Vicepresident, född 6.12.1923
43. Muchena, Olivia Biträdande minister för informations- och offentlighetsfrågor (tidigare biträdande minister vid vicepresident Msikas kansli), född 18.8.1946
44. Muchinguri, Oppah Sekreterare för jämställdhetsfrågor och kultur, född 14.12.1958
45. Mudenge, Stan Utrikesminister, född 17.12.1941, Zimutu Reserve
46. Mugabe, Grace Gift med Robert Mugabe, född 23.7.1965
47. Mugabe, Sabina Framträdande utskottsledamot i politbyrån, född 14.10.1934
48. Mujuru, Joyce Minister för landsbygdsresurser och vatten, född 15.4.1955
49. Mujuru, Solomon Framträdande utskottsledamot, född 1949
50. Mumbengegwi, Samuel Minister för högre utbildning och teknik, född 23.10.1942
51. Murerwa, Herbert Finansminister och minister för ekonomisk utveckling, (tidigare minister för industri och internationell handel), född 31.7.1941
52. Mushohwe, Christopheri Biträdande minister, transport och kommunikationer, född 6.2.1954
53. Mutasa, Didymus Sekreterare för yttre förbindelser, född 27.7.1935
54. Mutiwekuziva, Kenneth Biträdande minister för utveckling av små och medelstora företag, född 27.5.1948
55. Muzenda, Simon Vengesai Vicepresident, född 28.10.1922
56. Muzenda, Tsitsi Framträdande utskottsledamot i politbyrån, född 28.10.1922
57. Muzonzini, Elisha Brigadgeneral (Underrättelsetjänsten), född 24.6.1957
58. Ncube, Abedinico Biträdande utrikesminister, född 13.10.1954
59. Ndlovu, Naison Sekreterare för produktions- och arbetsmarknadsfrågor, född 22.10.1930
60. Ndlovu, Sikhanyiso Biträdande sekreterare för kommissariatet, född 20.9.1949
61. Nhema, Francis Minister för miljö och turism, född 17.4.1959
62. Nkomo, John Särskilda frågor vid presidentens kansli (tidigare inrikesminister), född 22.8.1934
63. Nkomo, Stephen Framträdande utskottsledamot, född 1925
64. Nyoni, Sithembiso Minister för utveckling av små och stora företag, (tidigare biträdande minister för den informella sektorn), född 20.9.1949
65. Parirenyatwa, David Minister för hälsovård och barns välfärd (tidigare biträdande minister), född 2.8.1950
66. Pote, S. M. Biträdande sekreterare för jämställdhetsfrågor och kultur
67. Rusere, Tinos Biträdande minister för utveckling av landsbygdsresurser och vatten, född 10.5.1945
68. Sakupwanya, Stanley Biträdande sekreterare för hälsovård och barns välfärd
69. Sekeramayi, Sidney Försvarsminister, född 30.3.1944
70. Shamuyarira, Nathan Sekreterare för informations- och offentlighetsfrågor, född 29.9.1928
71. Shiri, Perence Flygvapenchef, född 1.11.1955
72. Shumba, Isaiah Biträdande minister, utbildning, idrott och kultur, född 3.1.1949
73. Sikhosana, Absolom Sekreterare i politbyrån, sekreterare för ungdomsfrågor
74. Stamps, Timothy Minister för hälsovård och barns välfärd, född 15.10.1936
75. Tawengwa, Solomon Biträdande sekreterare i politbyrån, biträdande sekreterare för finansiella frågor, född 15.6.1940
76. Tungamirai, Josiah Sekreterare för arbetsmarknadsfrågor och främjande av ursprungsbefolkningens intressen, född 8.10.1948
77. Utete, Charles Kabinettssekreterare, född 30.10.1938
78. Zimonte, Paradzai Chef för fängelserna
79. Zvinavashe, Vitalis General (ÖB), född 1943
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1644/2002

av den 13 september 2002

om ändring för tredje gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 rörande införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och rörande upphävande av förordning (EG) nr 467/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1580/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 7.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 anges de personer, grupper och enheter som omfattas av det spärrande av tillgångar och ekonomiska resurser som införs genom den förordningen.

- (2) Den 11 september 2002 beslutade sanktionskommittén att ändra förteckningen över de personer, grupper och enheter som omfattas av spärrandet av tillgångar och ekonomiska resurser, och bilaga I bör därför ändras i enlighet därmed.

- (3) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning skall vara verkkningsfulla måste denna förordning träda i kraft omedelbart.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De personer, grupper och enheter som anges i bilagan skall läggas till i förteckningen i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 881/2002.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 2002.

På kommissionens vägnar

Christopher PATTEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 237, 5.9.2002, s. 3.

BILAGA

Personer, grupper och enheter som skall läggas till i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002*Fysiska personer*

1. Wa'el Hamza Julaidan (alias Wa'il Hamza Julaidan, Wa'el Hamza Jaladin, Wa'il Hamza Jaladin och Abu Al-Hasan al Madani), född den 22 januari 1958 i Al-Madinah, Saudiarabien. Saudiskt passnummer: A-992535.

Juridiska personer, grupper och enheter

2. Eastern Turkistan Islamic Movement eller East Turkistan Islamic Movement (ETIM) (alias Eastern Turkistan Islamic Party).
-

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 juni 2002

om Förbundsrepubliken Tysklands åtgärder till fördel för Deutsche Post AG

[delgivet med nr K(2002) 2144]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/753/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av fördraget om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter uppmaning till berörda parter att lämna synpunkter enligt ovan nämnda artiklar ⁽¹⁾, med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) I en skrivelse av den 17 augusti 1999 meddelade kommissionen den tyska regeringen att den inlett förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget på grund av flera statliga åtgärder till fördel för Deutsche Bundespost Postdienst (DB-Postdienst), som 1995 omvandlats till Deutsche Post AG (DPAG).
- (2) I sitt beslut att inleda förfarandet uttalade kommissionen sin förmodan att den statliga kompensation som DB-Postdienst och därefter DPAG fått för tillhandahållande av tjänster av allmänt intresse eventuellt överstiger de specifika merkostnader som DB-Postdienst och DPAG åsamkas när de utför dessa tjänster. Kommissionen meddelade närmare bestämt att följande förmodade stödåtgärder skulle undersökas:
- (3) *Finansieringen av förvärvet av Postbank AG 1998*: I beslutet att inleda förfarandet hänvisas till en klagandes förmodan, enligt vilken DPAG 1998 förvärvat Postbank AG av tyska staten genom kvittning av köpesumman mot en fordran som DPAG påstods ha gentemot staten. Enligt den klagande fanns det anledning att betvivla att denna fordran förelegat, eftersom någon sådan fordran gentemot staten inte fanns med i DPAG:s bokslut. I sitt beslut att inleda förfarandet hävdade kommissionen att förvärv genom kvittning av köpesumman mot en icke existerande fordran eller mot en fordran vars existens åtminstone ifrågasätts, är ett bidrag som kan jämföras med statligt stöd.
- (4) *Finansieringen av Post-Unterstützungskasse (pensionsfond för posttjänstemän)*: 1999 övertog staten underskottet i Post-Unterstützungskasse, vilket då uppgick till närmare 8 miljarder tyska mark. Anledningen till underskottet var ett förtidspensionssystem som skapats av DPAG 1995, enligt vilket 25 % av posttjänstemännen förtidspensionerades.

⁽¹⁾ EGT C 306, 23.10.1999, s. 25.

- (5) *Eventuellt beviljande av statliga garantier för att täcka före detta Deutsche Bundesposts skulder:* I beslutet att inleda förfarandet togs några klagandes farhågor upp, enligt vilka den tyska staten i enlighet med § 40.6 i Postverfassungsgesetz (postlagen) kunde ansvara för samtliga skulder fram till den tidpunkt då före detta Deutsche Bundespost delades upp i tre av varandra oberoende statliga företag – Deutsche Bundespost Postdienst, Deutsche Bundespost Telekom och Deutsche Bundespost Postbank.
- (6) *Omständigheterna kring omvandlingen av DB-Postdienst från statlig förvaltning till Aktiengesellschaft DPAG:* I beslutet att inleda förfarandet hänvisas till klagomål, enligt vilka DB-Postdienst i samband med omvandlingen till Aktiengesellschaft DPAG år 1995 skall ha tillförts ett större kapital än som skulle ha varit absolut nödvändigt för att fullgöra de allmännyttiga skyldigheterna.
- (7) *Ekonomiskt eller administrativt statligt stöd till DPAG:* United Parcel Service (UPS) och Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste e.V. (BIEK) hävdade att DPAG använder inkomster från sitt vinstgivande brevmonopol eller andra tillgångar som tillskjutits från staten för att finansiera en icke kostnadstäckande försäljningsstrategi för postpaketjtjänsterna som tillhandahålls i konkurrens med privata företag. Enligt de klagande skulle DPAG inte ha kunnat finansiera de icke täckta kostnaderna för postpaketjtjänster utan korssubventioner från det lagstadgade monopolområdet eller andra former av statligt stöd. UPS hävdar att ett företag som arbetar enligt lönsamhetskriterier inte kan tillhandahålla postpaketjtjänster som bär sina egna kostnader och därvid förbli konkurrenskraftiga i förhållande till DPAG. I sitt beslut att inleda förfarandet uppmanade kommissionen, mot bakgrund av dessa klagomål, Tyskland att utförligt förklara i vilken form DB-Postdienst (till och med 1995) respektive DPAG (efter 1995) tagit emot ekonomiskt eller administrativt stöd från staten.
- (8) Beslutet att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (?). I en skrivelse av den 16 september 1999 (ankomststämpel 6 oktober 1999) klargjorde Tyskland sin ståndpunkt och lämnade de begärda upplysningarna.
- (9) Efter offentliggörandet inkom 14 yttranden till kommissionen, vilka tillsammans med en skrivelse av den 15 december 1999 vidarebefordrades till den tyska regeringen, för att denna skulle få tillfälle att yttra sig. De tyska myndigheterna svarade i en skrivelse av den 1 februari 2000 (ankomststämpel 2 februari 2000).
- (10) Den 18 december 2001 presenterade Tyskland, på kommissionens begäran, ytterligare redogörelser från den tyska regeringen angående systemet med ekonomisk ersättning enligt § 37.3 i Postverfassungsgesetz (?). Kommentarererna inkom den 31 januari och den 13 februari 2002.
- (11) I ett parallellt förfarande enligt artikel 82 i EG-fördraget utfärdade kommissionen den 20 mars 2001 beslut 2001/354/EG (?), enligt vilket DPAG brutit mot artikel 82 i EG-fördraget genom att inom området paketjtjänster åt postorderföretag bara lämna specialpris åt kunder som förbundit sig att i gengäld sända hela sin volym av paket eller en så hög procentsats som möjligt av denna via DPAG. Dessutom hade DPAG enligt detta beslut också brutit mot artikel 82 i EG-fördraget genom att erbjuda postpaketjtjänster åt postorderföretag till priser som låg under de tjänstespecifika tilläggskostnaderna.

II. TYSKLANDS KOMMENTARER

A. Förvärvet av Postbank AG

- (12) I samband med förvärvet av Postbank AG presenterade Tyskland dokument som enligt Tyskland utgör tillräckligt bevis för att köpesumman, trots vad som påstås, inte hade kvittats mot en icke existerande fordran utan faktiskt betalats av DPAG till de tyska myndigheterna (?). Dessutom presenterade de tyska myndigheterna dokument som visade vilket ekonomiskt värde Postbank AG hade ur DPAG:s synvinkel och att detta motsvarade köpesumman. Enligt de tyska myndigheterna skedde förvärvet av Postbank därför utan något som helst statligt stöd.

(?) EGT C 306, 23.10.1999, s. 25.

(?) Postverfassungsgesetz av den 8 juni 1989 (BGBl. 1989, del 1, s. 1026).

(?) EGT L 125, 5.5.2001, s. 27.

(?) Bilaga 4 till skrivelsen från den tyska regeringen av den 16 september innehåller en kopia av köpeavtalet och ett betalningsbevis.

B. Finansieringen av Post-Unterstützungskasse

- (13) Tyskland uppger att staten endast bidragit till pensionskassan med så mycket som varit nödvändigt för att kompensera en objektiv nackdel för DPAG som staten var ansvarig för. Det uppgavs också höra till statens absoluta skyldigheter gentemot dess tjänstemän att finansiera förtidspensionering av tjänstemän som anställdes innan DPAG omvandlades till aktiebolag. DPAG hade fått finansiera en pensionskassa för dessa statstjänstemän, vilket åsamkat företaget onormala särskilda kostnader. Genom att pensionsåtagandena tagits över av staten hade de objektiva nackdelarna för DPAG, som staten var ansvarig för, bara kompensrats till en del. Enligt Tyskland är statens bidrag till Post-Unterstützungskasse inte förknippad med någon fördel för DPAG, och konkurrensen eller handeln snedvrids inte heller.

C. § 40.6 i Postverfassungsgesetz

- (14) Tyskland har översänt de rättsföreskrifter till kommissionen, vilka reglerar före detta statliga Deutsche Bundesposts skulder. Det gäller följande rättsliga bestämmelser:
- § 2.2 i Postverfassungsgesetz: Enligt denna ansvarar staten bara för Deutsche Bundesposts skulder med enheten Deutsche Bundespost.
 - § 40.6 i Postverfassungsgesetz: Denna bestämmelse innebär att Deutsche Bundesposts skuldbrev är jämställda med statens skuldbrev. Den tyska regeringen hävdar att staten var ansvarig för Deutsche Bundesposts skuldbrev⁽⁶⁾, eftersom denna var en enhet som var integrerad i den statliga förvaltningen⁽⁷⁾. Enligt § 2.2 i Postumwandlungsgesetz var detta ansvar dock begränsat till enheten Deutsche Bundespost.
 - § 2.4 i Postumwandlungsgesetz (lagen om omvandling av posten)⁽⁸⁾: Även enligt denna bestämmelse är statens garanti för befintliga skulder fram till tidpunkten för registreringen i handelsregistret av de nya aktiebolagen begränsad till enheten Deutsche Bundespost och dess tre rättsliga efterföljare.

D. Omvandlingen av DB-Postdienst till DPAG

- (15) Tyskland har till kommissionen översänt den tillämpliga rättsföreskrift som reglerar överföringen av tillgångar från före detta DB-Postdienst till det nya aktiebolaget DPAG. Enligt § 2.1 i Postumwandlungsgesetz är de nyregistrerade aktiebolagen DTAG, DPAG och Deutsche Postbank AG rättsliga efterföljare till de tre divisionerna DB-Postdienst, DB-Telekom och DB-Postbank. Föreskriften innebär vidare att det är användningen som är utslagsgivande för uppdelningen av tillgångarna och att äganderätten övergår till huvudanvändaren, om fastigheter används av två företag.

E. Ekonomisk ersättning enligt § 37.3 i Postverfassungsgesetz

- (16) I punkterna 80 och 81 i beslutet om inledande av förfarande uppmanades den tyska regeringen att lämna utförlig information om allt ekonomiskt eller administrativt stöd som beviljats DB-Postdienst eller DPAG från statligt håll, och som svar redogjorde den tyska regeringen i sina meddelanden av den 16 september 1999 och den 25 april 2000 i detalj för den enligt artikel 37.3 i Postverfassungsgesetz⁽⁹⁾ föreskrivna ekonomiska utjämningen mellan Deutsche Bundesposts rättsliga efterföljare.

⁽⁶⁾ Den tyska regeringen hävdar att befintliga fordringsägares rättsliga ställning enligt borgenärsskyddet vid överföring av tillgångar till en ny juridisk person inte får försämrats. En sådan försämring skulle dock vara fallet om befintliga fordringsägare på grund av överföringen av tillgångar inte hade kvar sin ursprungliga gäldenär. Detta uppges gälla oberoende av att den övertagande juridiska personen blir ny gäldenär.

⁽⁷⁾ Postförvaltningen skildes redan 1924 från den allmänna statsbudgeten och bildade en så kallad särskild enhet, Mitteilung der Bundesregierung, 25 april 2000, s. 6.

⁽⁸⁾ Postumwandlungsgesetz av den 14 september 1994, BGBl. 1994, del I, s. 2339. Enligt § 1 i denna lag om omvandling av posten omvandlas de tidigare företagen inom Deutsche Bundespost till tre aktiebolag, Deutsche Post AG (DPAG), Deutsche Telekom AG (DTAG) och Deutsche Postbank AG (Postbank AG).

⁽⁹⁾ Postverfassungsgesetz av den 8 juni 1989 (BGBl. 1989, del I, s. 1026).

(17) Den tyska regeringen förklarade bakgrunden till § 37.3 i Postverfassungsgesetz på följande sätt:

- Fram till den 1 juli 1989 var Deutsche Bundespost ett rent statligt företag. Den 1 juli 1989 övergick den tyska postmyndighetens affärsuppgifter enligt § 1.2 i Postverfassungsgesetz till tre olika juridiska personer: DB-Postdienst, DB- Telekom och DB-Postbank ⁽¹⁰⁾. DB-Postdienst åtog sig att utföra samtliga posttjänster som Deutsche Bundespost dittills tillhandahållit ⁽¹¹⁾.
- 1989 skildes följaktligen DB-Postdienst och DB-Telekom från varandra. Den ekonomiska kompensationen som ändå är möjlig enligt § 37.3 kan försvaras med principen om att divisionerna som uppstått ur Deutsche Bundespost skall vara ekonomiskt enhetliga ⁽¹²⁾. Ekonomisk enhetlighet innebär att var och en av före detta Deutsche Bundesposts tre rättsliga efterföljare som inte genom egen avkastning kan täcka sina kostnader för de allmännyttiga skyldigheter som den ålagts, har rätt till ekonomisk ersättning från någon av de andra rättsliga efterföljarna som går med vinst. Syftet med systemet för ekonomisk kompensation som föreskrivs i § 37.3 i Postverfassungsgesetz var alltså att säkerställa ett balanserat ekonomiskt läge för postoperatören efter det att den skilts från Telekommunikationsområdet.

(18) Kort uttryckt hävdar Tyskland att DB-Postdienst och senare DPAG årligen noterar enorma förluster enbart på grund av de i det allmännas intresse tillhandahållna posttjänsterna inom området som inte omfattas av monopol ⁽¹³⁾. För att täcka de stora förlusterna hos postoperatören, vilka enligt den tyska regeringen enbart beror på att posttjänster utförs i det allmännas intresse, föreskrivs en ekonomisk utjämning mellan Deutsche Bundesposts tre rättsliga efterföljare i enlighet med punkterna 3 och 4 i § 37 och 4 i Postverfassungsgesetz. Punkterna 3 och 4 i § 37 i Postverfassungsgesetz har följande ordalydelse:

”3. En ekonomisk utjämning mellan företagen skall genomföras om ett av företagen, i synnerhet till följd av att det följer principerna i § 4.1 ⁽¹⁴⁾, inte kan täcka kostnaderna med egen avkastning. Den ekonomiska kompensationen skall också tas med som en intäkt i den ekonomiska planeringen med hänsyn tagen till balanserad vinst eller förlust.

4. En utjämning (...) mellan företagen enligt punkt 3 från intäkter av monopol tjänster till fördel för konkurrensutsatta tjänster är tillåten. Om andra företags konkurrensmöjligheter på en marknad försämras utan saklig grund genom ett ihållande påtagligt underskott inom det konkurrensutsatta området, vidtar förbundsministern för post- och Telekommunikation i samråd med förbundsministern för ekonomiska frågor (...) erforderliga åtgärder för att undanröja försämringen.”

(19) Tyskland bestrider inte att DB-Telekom mellan 1990 och 1994 i enlighet med § 37.3 kompenenserade DB-Postdiensts förluster med ett belopp på [...] (*) miljoner mark ⁽¹⁵⁾. På grund av ännu utestående kompensationsbetalningar fick DB-Telekom bidra med ytterligare [...] miljoner mark till det nya aktiebolaget DPAG:s aktiekapital när de tre företagen omvandlades till aktiebolag. Enligt de tyska myndigheterna gjordes denna sista ännu utestående kompensationsbetalning genom clearing enligt § 7 andra meningen i Postumwandlungsgesetz ⁽¹⁶⁾.

(20) Såsom Tyskland bekräftat i ytterligare redogörelser den 25 april 2000 och den 31 januari 2002 betalade DB-Telekom resp. DTAG mellan 1990 och 1995 kompensation till DB-Postdienst resp. DPAG på sammanlagt [...] miljoner mark. Det bestrids inte att denna ekonomiska utjämning mellan

⁽¹⁰⁾ § 1.2 i Postverfassungsgesetz.

⁽¹¹⁾ Enligt § 65.2 i Postverfassungsgesetz var Deutsche Bundesposts rättsliga efterföljare skyldig att upprätthålla alla tjänster som tidigare tillhandahållits av Deutsche Bundespost.

⁽¹²⁾ Bilaga 5 till skrivelse från den tyska regeringen av den 16 september 1999.

⁽¹³⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2000, bilaga 11 a.

⁽¹⁴⁾ Enligt § 4.1 i Postverfassungsgesetz är operatörerna skyldiga att upprätthålla den infrastruktur (infrastruktur tjänster) som krävs för att tillhandahålla monopol tjänster och lagstadgade tjänster.

(*) Affärshemlighet.

⁽¹⁵⁾ Bilaga 5 till skrivelse från den tyska regeringen av den 16 september 1999, s. 5 och 6 och skrivelse av den 31 januari 2002, s. 4.

⁽¹⁶⁾ Bilaga 5 till skrivelse från den tyska regeringen av den 16 september 1999, s. 5. Uppgifterna bekräftades i skrivelse av den 31 januari 2002 (s. 4f.).

de två olika företagen kan tillskrivas staten, eftersom den enligt § 37.3 i Postverfassungsgesetz var reglerad i lag. Den tyska regeringen hävdar dock att kompensationsbetalningarna som föreskrivs enligt § 37.3 i Postverfassungsgesetz för tillhandahållande av allmännyttiga tjänster var nödvändiga under ekonomiskt balanserade förhållanden.

F. Infrastrukturkostnader som kan hänföras till pakettjänster från dörr till dörr

- (21) Enligt klagomålen från UPS och BIEK gäller det föreliggande beslutet kostnadstäckningen inom området pakettjänster från dörr till dörr som tillhandahålls under konkurrens⁽¹⁷⁾. Kommissionens undersökning koncentrerades därför på DPAG:s kostnadstäckning i samband med de båda viktigaste pakettjänsterna från dörr till dörr som är konkurrensutsatta, nämligen paketbefordran mellan företagskunder (företagskundssegmentet eller B-to-B-segmentet (Business-to-Business)) och pakettjänster från dörr till dörr på uppdrag av postorderföretag, som sänder varor som beställts per katalog eller på elektronisk väg (postordersegmentet B-to-C-segment)⁽¹⁸⁾.
- (22) Försändelserna från dörr till dörr hanterar DPAG i avdelningen "Frachtposts" (fraktpost) logistiknät, dit 33 inlämnings- och destinationsterminaler och 476 utlämningsställen hör. Samma infrastruktur utnyttjas också för tjänster för utlämning av paket på postkontor, som DPAG måste utföra åt alla postkontorskunder inom ramen för sina allmännyttiga skyldigheter⁽¹⁹⁾. Infrastrukturen som ursprungligen byggts upp och bevarats för att tillhandahålla allmännyttiga tjänster utnyttjar DPAG åtminstone till en del också för de konkurrensutsatta pakettjänsterna från dörr till dörr.
- (23) I DPAG:s logistiksystem hanteras dörr-till-dörr-paketen i sex processteg: 1) avhämtning hos kunden, 2) stationär hantering på inlämningsterminalen, 3) befordran med fjärtransport mellan inlämnings- och destinationsterminalen, 4) stationär hantering på destinationsterminalen, 5) regional befordran mellan fraktkontor och lokala utlämningsställen, och 6) utlämning till mottagaren.
- (24) I sin skrivelse av den 25 april 2002 lämnade den tyska regeringen uppgifter om kostnaderna för de olika stegen i hanteringen som krävs för att tillhandahålla pakettjänster från dörr till dörr inom ramen för den DPAG:s nuvarande infrastruktur. Uppgifterna gäller för perioden 1994 till 1999. De kompletterar och korrigerar delvis en tidigare studie från den 12 mars 2002 beträffande kostnaderna för ett "effektivt logistiknät" för en infrastruktur för paket från dörr till dörr⁽²⁰⁾. Kommissionen hade ifrågasatt denna modell, eftersom den var baserad på antaganden som man aldrig försökt omsätta i praktiken.
- (25) Det visade sig vara nödvändigt att presentera nytt datamaterial beträffande kostnaderna för en infrastruktur för befordran från dörr till dörr, eftersom de först lämnade uppgifterna från den 12 mars 2002 var baserade på en teoretisk modell som bygger på arbetshypoteser som aldrig prövats i praktiken, som till exempel att alla steg i hanteringen skulle läggas ut på en mängd specialiserade utomstående företag. Genom sådana arbetshypoteser går det därför inte att fastställa de faktiska kostnader som i realiteten är förknippade med upprätthållandet av en infrastruktur för befordran från dörr till dörr. För en tillförlitlig undersökning av minimikostnaderna för en infrastruktur för befordran från dörr till dörr krävs information om en i praktiken utprovad och faktiskt tillämpad infrastruktur. Den ursprungliga studien var inte baserad på sådana faktiska undersökningar. Författaren hade begränsat sig till att visa att en infrastruktur för befordran från dörr till dörr kan upprätthållas till mycket låga kostnader under vissa villkor och med hjälp av vissa hypoteser.

⁽¹⁷⁾ För en mer utförlig beskrivning av klagomålen från UPS och BIEK se kapitel I.

⁽¹⁸⁾ Hantering av paket som hämtas ut på postkontor omfattas inte heller av monopol, men det krävs ett heltäckande nät av postkontor för att tillhandahålla tjänsten. DPAG driver för närvarande cirka 14 000 postkontor i Tyskland. Inget företag som drivs marknadsekonomiskt kan upprätthålla ett sådant nät, och följaktligen finns det ingen privat, i hela Tyskland fungerande pakettjänst för försändelser som hämtas ut på postkontor.

⁽¹⁹⁾ Brevtjänsterna som DPAG har monopol på utförs däremot i stor utsträckning via en infrastruktur som är avsedd speciellt för dessa.

⁽²⁰⁾ Till grund för den ursprungliga kostnadsberäkningen från den 12 mars 2002 låg en rad antaganden, som t.ex. att avhämtnings- och utlämningssturer skulle kombineras i B-to-B-segmentet eller att samtliga stationära steg i hanteringen helt skulle läggas ut på andra företag, utan att dessa åtgärder någonsin genomförts i praktiken. Kommissionen uppmanade därför den tyska regeringen att inkomma med kostnadsuppgifter för paketlogistiken så som den är organiserad och faktiskt kan genomföras i praktiken.

1. Avhämtning

- (26) *B-to-B-segmentet*: För företagskunder med mer än 20 paket per dag sker en separat avhämtning av stora volymer B-to-B ⁽²¹⁾. En sådan separat företagstur omfattar i genomsnitt [...] km ⁽²²⁾. B-to-B-avhämtningsturer görs fem dagar i veckan (= 250 avhämtningsdagar per år ⁽²³⁾). Tvärt emot sina ursprungliga uppgifter från den 12 mars 2002 ⁽²⁴⁾ klargjorde Tyskland att avhämtningen av stora volymer endast görs för att hämta paket hos företagskunder. Till skillnad från vad som angetts i den ursprungliga studien gjordes avhämtningstureorna för B-to-B-tjänster skilt från både företagsutdelning och avhämtning av retur försändelser för postorderföretag. Därmed skall de separata B-to-B-avhämtningstureorna utan undantag hänföras till B-to-B-tjänsterna ⁽²⁵⁾. Formeln för beräkning av de årliga kostnader som skall hänföras till avhämtningstureorna i B-to-B-segmentet är därför: kostnaden per avhämtningstur × antalet dagligen utförda avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar per år. Resultatet för perioden 1994 till 1999 blir därmed följande:

1994: [...] mark per tur ⁽²⁶⁾ × [...] hänförbara avhämtningsturer ⁽²⁷⁾ × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark + [...] mark per tur ⁽²⁸⁾ × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark.

1995: [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark + [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark.

1996: [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark + [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark.

1997: [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark + [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark.

1998: [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark + [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark.

1999: [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark + [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner DEM.

⁽²¹⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 2, se också dess skrivelse av den 12 mars 2002, s. 12.

⁽²²⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 1.

⁽²³⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 54. På grund av helgdagar görs inte avhämtning fem dagar under årets alla 52 veckor. Enligt experterna blir det i genomsnitt 250 avhämtningsdagar per år.

⁽²⁴⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 12: "Avhämtningen av B-to-B-försändelser från kunderna och av retur försändelser sker på gemensamma turer".

⁽²⁵⁾ Kostnadsberäkningen för en B-to-B-avhämtningstur bygger på följande förutsättningar: I en B-to-B-avhämtningstur används två containrar, vilket motsvarar en lastbil plus släpvagn (skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 1).

⁽²⁶⁾ Kostnaden för en ren B-to-B-avhämtningstur enligt den tyska regeringens uppgifter i dess skrivelse av den 25 april 2002, s. 2.

⁽²⁷⁾ Den tyska regeringen uppgav i sin skrivelse av den 25 april 2002, s. 1, att alla B-to-B-avhämtnings- och utdelningsturer som tidigare angetts som kombinerade i själva verket är dels rena avhämtningsturer, dels rena utdelningsturer. Den tyska regeringen korrigerar därmed sina tidigare förklaringar från den 12 mars 2002, enligt vilka en del av B-to-B-avhämtningstureorna är kombinerade med utdelning till företag. De tidigare kombinerade tureorna för B-to-B-avhämtning och utdelning till företag redovisas alltså separat och läggs till till de rena B-to-B-avhämtningstureorna, dvs. för 1994 [...] rena B-to-B-avhämtningsturer + [...] tidigare kombinerade avhämtnings- och utdelningsturer = [...] rena avhämtningsturer. De rena avhämtningstureorna, som tidigare redovisats som kombinerade turer, täcker dock bara [...] km och kostar därför hälften så mycket som de andra rena B-to-B-avhämtningstureorna.

⁽²⁸⁾ Turerna som tidigare framställts som kombinerade B-to-B-avhämtnings- och utdelningsturer omfattar med separat redovisning bara [...] km enligt DPAG:s uppgifter och kostar därmed hälften så mycket som en B-to-B-avhämtningstur, DPAG, 24 maj 2002.

- (27) *Postordersegmentet*: Samtliga postorderpaket och returförsändelser avhämtas hos kunden och befordras direkt till inlämningsterminalen. En avhämtningstur för postorderpaket omfattar i genomsnitt [...] km ⁽²⁹⁾. Avhämtningen sker fem dagar i veckan (= 250 avhämtningsdagar per år ⁽³⁰⁾). Eftersom avhämtningen av paket för postorderföretag utförs på separata turer, kan kostnaderna i samband med dessa helt hänföras till dessa postpaketjänster ⁽³¹⁾. Även här är formeln för beräkning av de årliga kostnader som kan hänföras till avhämtningsturerna inom postordersegmentet därför: Kostnaden per tur × antalet dagligen utförda turer × 250 avhämtningsdagar. Resultatet för åren 1994 till 1999 blir därmed:

1994: [...] mark per tur ⁽³²⁾ × [...] hänförbara avhämtningsturer ⁽³³⁾ × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark.

1995: [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark.

1996: [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark.

1997: [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark.

1998: [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningsdagar = [...] miljoner mark.

1999: [...] mark per tur × [...] hänförbara avhämtningsturer × 250 avhämtningdagar = [...] miljoner mark.

2. Stationär hantering på inlämnings- och destinationsterminalen

- (28) I hanteringen på inlämningsterminalen ingår kodifiering och sortering av paketen för vidaretransport till destinationsterminalen ⁽³⁴⁾. B-to-B-paket är inte försorterade och kräver därför alla stationär hantering på inlämningsterminalen ⁽³⁵⁾. Däremot är, såsom redan nämnts, cirka [...] % av alla postorderpaket försorterade och befordras direkt till destinationsterminalen. För dessa behövs därför ingen stationär hantering på inlämningsterminalen. Detsamma gäller för kataloger, eftersom kunden försorterar dem efter destinationsterminaler. På destinationsterminalen sorteras paketen och katalogerna på elektronisk väg efter utdelningsdistrikt. Därefter lastas de i rullcontainrar och vidarebefordras till de olika regionala utlämningsställen. Cirka [...] % av paketen stannar i utdelningsdistriktet i områdena där destinationsterminalerna befinner sig ⁽³⁶⁾ och kräver därför ingen stationär hantering på inlämningsterminalen.

⁽²⁹⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 2. Därmed korrigeras tidigare förklaringar, enligt vilka en genomsnittlig B-to-C-avhämtningstur omfattar ungefär [...] km (skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 18).

⁽³⁰⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, s. 18 och 44.

⁽³¹⁾ Tre stora postorderföretag gick redan från början över till att försortera sina paket och kataloger efter utdelningsdistrikt. Dessa paket, som enligt den tyska regeringens uppskattning (skrivelse av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 23) utgör cirka [...] % av den totala volymen paket och kataloger inom postordersegmentet, avhämtas och transporteras direkt till destinationsterminalen (så kallad direkttransport, som är en del av de längre ned beskrivna fjärrtransporterna).

⁽³²⁾ Kostnad per B-to-C-avhämtningstur enligt den tyska regeringens uppgifter i dess skrivelse av den 25 april 2002, s. 2. Genom dessa uppgifter korrigeras de tidigare uppgifterna från den 12 mars 2000. Enligt dessa uppgifter är betalningen till en underentreprenör för transporttjänster [...] mark per kilometer för 1994. Om man i genomsnitt körde [...] kilometer, skulle en B-to-C-avhämtningstur bara kosta [...] mark. Kostnaderna per tur, vilka beräknats på basis av en hypotetisk kostnadssituation med fullständig utläggning på utomstående företag, är inte tillräckligt relevanta, eftersom man aldrig har prövat i praktiken att helt och hållet lägga ut alla avhämtningsturer på underentreprenörer, framför alltid vid en paketvolym på flera hundra miljoner styck per år.

⁽³³⁾ Tvärt emot de ursprungliga uppgifterna från den 12 mars 2002 avhämtas försändelser hos [...] postorderföretag i stället för [...] postorderföretag. Antalet B-to-C-avhämtningsturer som redovisas i studien från den 12 mars för postorderföretag måste därför multipliceras med en faktor [...].

⁽³⁴⁾ Mindre än 1 % av postorderpaketen måste sorteras för hand på grund av skrymmande format.

⁽³⁵⁾ Högst [...] % av B-to-B-paketen måste sorteras för hand på grund av skrymmande mått. Denna andel skrymmande gods som måste hanteras för hand är klart mindre än andelen skrymmande B-to-B-försändelser som befordras av privata konkurrenter. Denna lägre andel beror enligt den tyska regeringen på att DPAG erbjuder B-to-B-paketjänster upp till en högsta vikt på 31,5 kg (skrivelse från den tyska regeringen av den 16 september 1999, s. 7). Privata företag erbjuder däremot befordran av B-to-B-paket upp till en högsta vikt på 75 kg. Man samarbetar här delvis med fraktlogistikföretag. Det är emellertid till största delen just de paket som underskrider DPAG:s övre viktgräns (31,5 kg) som kräver manuell hantering, eftersom de inte kan hanteras i maskin.

⁽³⁶⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 13.

- (29) För heltäckande befordran från dörr till dörr med 24 timmars intervall är enligt Tyskland en infrastruktur med 33 fraktkterminaler absolut nödvändig⁽³⁷⁾. Kapitalkostnaderna för att uppföra de 33 fraktkterminalerna kan därför hänföras till de tidskritiska utdelningarna med 24 timmars intervall. Eftersom paketen som befordras från dörr till dörr emellertid var något färre än den totala mängden försändelser som faktiskt hanteras på DPAG:s fraktkterminaler, får enligt de tyska myndigheterna bara en förminskad version av de nuvarande fraktkterminalerna hänföras till pakettjänsterna för befordran från dörr till dörr⁽³⁸⁾. Detsamma uppges gälla för driftskostnaderna och kapitalkostnaderna för anläggningar och maskiner på de 33 fraktkterminalerna (linjära avskrivningar och beräknad ränta på det bundna kapitalet). Kostnaderna för anläggningar och maskiner, underhåll och material för en fraktkterminal i förminskad version uppgick mellan 1994 och 1999 till [...] miljoner mark per år⁽³⁹⁾. Driften av 33 fraktkterminaler i förminskad version har följaktligen gett hänförbara kostnader på [...] miljoner mark⁽⁴⁰⁾.
- (30) Utlämningsställena däremot kan enligt den tyska regeringen anpassas till volymen försändelser och till antalet utdelningsturer som krävs för att hantera en viss volym försändelser i den normala utdelningen⁽⁴¹⁾. Av de totalt 476 utlämningsställena som drivits av DPAG mellan 1994 och 1999 hade följande antal utlämningsställen krävts för att tillhandahålla pakettjänster från dörr till dörr på grundval av volymen försändelser⁽⁴²⁾, vilket skulle ha gett följande utgifter:

1994: [...] utlämningsställen⁽⁴³⁾, som totalt ger utgifter på [...] miljoner mark⁽⁴⁴⁾, plus kostnader för fraktkterminaler på [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

1995: [...] utlämningsställen; kostnad: [...] miljoner mark, plus kostnader för fraktkterminaler på [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

1996: [...] utlämningsställen; kostnad: [...] miljoner mark, plus kostnader för fraktkterminaler på [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

1997: [...] utlämningsställen; kostnad: [...] miljoner mark, plus kostnader för fraktkterminaler på [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

1998: [...] utlämningsställen; kostnad: [...] miljoner mark, plus kostnader för fraktkterminaler på [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

1999: [...] utlämningsställen; kostnad: [...] miljoner mark, plus kostnader för fraktkterminaler på [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

⁽³⁷⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 10.

⁽³⁸⁾ Den tyska regeringens skrivelse av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 20. Kapital-, drifts- och materialkostnaderna för en paketterminal för befordran från dörr till dörr beräknades på grundval av maximalt [...] miljoner försändelser per år, för vilka för [...] % av försändelserna en tid E + 1 (24 timmar) skall hållas. Den nuvarande kapaciteten vid DPAG:s fraktkterminaler är däremot cirka [...] miljoner försändelser per år. Returförsändelser och kataloger är undantagna från den föreskrivna tiden E + 1. Dessa produkter är inte tidskritiska och hanteras därför utanför de vanliga hanteringsintervallen på paketterterminalerna (se skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 8 och s. 10).

⁽³⁹⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 45.

⁽⁴⁰⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 45.

⁽⁴¹⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 10.

⁽⁴²⁾ Enligt beräkningar i Ctcon, Segmentserfolgsrechnung nach Vollkosten, utgåva 15.1.2000 (presenterad av den tyska regeringen den 31 januari 2002), utvecklades den totala volymen försändelser inom området pakettjänster från dörr till dörr mellan 1994 och 1999 enligt följande: 1994: [...] miljoner försändelser, 1995: [...] miljoner försändelser, 1996: [...] miljoner försändelser, 1997: [...] miljoner försändelser, 1998: [...] miljoner försändelser, 1999: [...] miljoner försändelser. I dessa siffror ingår de så kallade returförsändelserna för postorderföretag, som kan hänföras till pakettjänsterna från dörr till dörr för postorderföretag, eftersom de är en fast beståndsdel i DPAG:s erbjudande till postorderföretagen. Det är motiverat att räkna in dem i stadier stationär hantering, eftersom arbetsprocesserna för detta är identiska för postorderpaket och returförsändelser.

⁽⁴³⁾ Antalet hänförbara utlämningsställen är baserat på information från den tyska regeringen i dess skrivelse av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 17.

⁽⁴⁴⁾ [...] mark per utlämningsställe × [...] (totala antalet utlämningsställen) = [...] mark för [...] utlämningsställen (se skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 49).

- (31) Personalkostnaderna på inlämnings- och destinationsterminalerna kan enligt den tyska regeringen fördelas på volymen paket som skall hanteras. Personalresurserna som krävs för de olika stegen i hanteringen på inlämnings- och destinationsterminalerna kan följaktligen sättas i direkt relation till volymen pakettjänster från dörr till dörr. Detsamma gäller för antalet persontimmar som behövs för hanteringen av paketen på utlämningsställena. Nedanstående kostnadsberäkning är baserad på DPAG:s uppgifter om antalet persontimmar per år som krävs för hantering av dess beräknade årliga volym paket för befördran från dörr till dörr⁽⁴⁵⁾. Timlönerna som lagts till grund är baserade på den tyska regeringens uppgifter⁽⁴⁶⁾. De totala personalkostnaderna för de enskilda stegen i hanteringen har beräknats enligt följande: Antalet persontimmar för stationär hantering på inlämningsterminalen \times timlönen, antalet persontimmar för stationär hantering på destinationsterminalen \times timlönen + antalet persontimmar för hantering på utlämningsställena \times timlönen. Resultatet för åren 1994 till 1999 blir därmed följande:

1994: [...] tim. (inlämningsterminal)⁽⁴⁷⁾ + [...] tim. (destinationsterminal)⁽⁴⁸⁾ + [...] tim. (hantering på utlämningsställena)⁽⁴⁹⁾ \times [...] mark (timlön)⁽⁵⁰⁾ = [...] miljoner mark + [...] miljoner mark + [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

1995: [...] tim. + [...] tim. + [...] tim. \times [...] mark (timlön) = [...] miljoner mark + [...] miljoner mark + [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

1996: [...] tim. + [...] tim. + [...] tim. \times [...] mark (timlön) = [...] miljoner mark + [...] miljoner mark + [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

1997: [...] tim. + [...] tim. + [...] tim. \times [...] mark (timlön) = [...] miljoner mark + [...] miljoner mark + [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

1998: [...] tim. + [...] tim. + [...] tim. \times [...] mark (timlön) = [...] miljoner mark + [...] miljoner mark + [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

1999: [...] tim. + [...] tim. + [...] tim. \times [...] mark (timlön) = [...] miljoner mark + [...] miljoner mark + [...] miljoner mark = [...] miljoner mark.

3. Fjärtransporter

- (32) I fjärtransporterna ingår daglig transport av försändelser mellan de 33 inlämnings- och destinationsterminalerna⁽⁵¹⁾. Det genomsnittliga avståndet mellan de 33 inlämnings- och destinationsterminalerna är [...] km⁽⁵²⁾. Sedan 1994 är alla transporter av detta slag utlagda på andra företag⁽⁵³⁾. För fjärtransporterna används två containrar (dvs. en lastbil plus släpvagn)⁽⁵⁴⁾. För att säkerställa heltäckande försörjning med de eftersträvade 24-timmarsintervallen måste man köra minst en tur på

⁽⁴⁵⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, s. 45, 47 och 49.

⁽⁴⁶⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 3.

⁽⁴⁷⁾ [...] tim. per år \times 33 fraktkominaler = [...] tim. (se skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 45).

⁽⁴⁸⁾ [...] tim. per dag för 33 fraktkominaler \times 250 arbetsdagar = [...] tim. (se skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 47).

⁽⁴⁹⁾ Se skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 49.

⁽⁵⁰⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 3. I denna korrigeras uppgifterna som lämnats i skrivelsen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 49, för vilka de löner lagts till grund som sannolikt skulle betalas till underentreprenörer för övertagande av hela hanteringsarbetet. Eftersom dessa arbeten emellertid aldrig har lagts ut på utomstående företag finns det inget praktiskt exempel på att en modell med underentreprenörer i denna storleksordning är genomförbar – inget företag har angetts som uteslutande via underleverantörer faktiskt har sorterat och befordrat en med DPAG jämförbar mängd försändelser om [...] miljoner paket per år. De tyska myndigheterna inkom därför den 25 april 2002 med nya uppgifter som är baserade på DPAG:s verkliga arbetskostnader.

⁽⁵¹⁾ Alla 33 fraktkominalerna är utformade och utrustade enligt samma mönster. Varje fraktkominal fyller en dubbel funktion, eftersom den fungerar både som inlämnings- och destinationsterminal.

⁽⁵²⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 3.

⁽⁵³⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 16 september 1999, bilaga 95/1, s. 12, och skrivelse av den 25 april 2002, s. 3.

⁽⁵⁴⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 3.

natten mellan alla fraktkomplex, vilket för varje inlämningsterminal ger 32 förbindelser med de övriga destinationsterminalerna (dvs. minst $32 \times 33 = 1\,056$ turer per dag)⁽⁵⁵⁾. Befordran med fjärrtransporter sker fem dagar i veckan (= 250 turer nattetid per år)⁽⁵⁶⁾. Detta innebär att personal-, drifts- och kapitalkostnaderna för 264 000 fjärrtransporter per år ($1\,056 \times 250$) kan hänföras till tjänsterna från dörr till dörr⁽⁵⁷⁾. Kostnaderna per år som kan hänföras till fjärrtransporterna i B-to-B-segmentet kan följaktligen beräknas genom priset per tur \times 264 000 fjärrtransporter om året. För perioden 1994 till 1999 blir därmed kostnaderna som kan hänföras till tjänsterna från dörr till dörr följande:

1994: [...] mark per tur⁽⁵⁸⁾ \times 264 000 fjärrtransporter om året = [...] miljoner mark/år.

1995: [...] mark per tur \times 264 000 fjärrtransporter om året = [...] miljoner mark/år.

1996: [...] mark per tur \times 264 000 fjärrtransporter om året = [...] miljoner mark/år.

1997: [...] mark per tur \times 264 000 fjärrtransporter om året = [...] miljoner mark/år.

1998: [...] mark per tur \times 264 000 fjärrtransporter om året = [...] miljoner mark/år.

1999: [...] mark per tur \times 264 000 fjärrtransporter om året = [...] miljoner mark/år.

- (33) Utöver fjärrtransporterna nattetid utförs också direkttransport av försändelser för de tre största postorderföretagen. Enligt DPAG:s uppskattningar hämtas mellan [...] % (1990) och [...] % (1999) av postorderpaketen hos kunden och transporteras direkt till destinationsterminalen⁽⁵⁹⁾. Dessutom delas [...] % av retur försändelserna för postorderföretagen ut genom direktutlämning⁽⁶⁰⁾. Liksom vid direktutlämning i B-to-B-segmentet sker också direkttransport för postorderföretag med en lastbil plus släpvagn (två containrar). Kostnaderna för att lägga ut direkttransporterna för postorderföretag på andra företag är alltså exakt lika höga som kostnaderna för att befordra försändelser mellan företagskunder med fjärrtransporter⁽⁶¹⁾. Direkttransporterna äger rum fem dagar i veckan. Enligt den tyska regeringen kan följande antal turer och följande kostnader hänföras till postordersegmentet mellan 1994 och 1999:

1994: [...] mark per tur⁽⁶²⁾ \times [...] hänförbara fjärrtransporter per år⁽⁶³⁾ = [...] miljoner mark.

1995: [...] mark per tur \times [...] hänförbara fjärrtransporter per år = [...] miljoner mark.

1996: [...] mark per tur \times [...] hänförbara fjärrtransporter per år = [...] miljoner mark.

1997: [...] mark per tur \times [...] hänförbara fjärrtransporter per år = [...] miljoner mark.

1998: [...] mark per tur \times [...] hänförbara fjärrtransporter per år = [...] miljoner mark.

1999: [...] mark per tur \times [...] hänförbara fjärrtransporter per år = [...] miljoner mark.

⁽⁵⁵⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 14 och 23.

⁽⁵⁶⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 46.

⁽⁵⁷⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 46.

⁽⁵⁸⁾ Kostnaden per tur enligt skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 3f. Dessa uppgifter avviker från uppgifterna i meddelandet av den 12 mars, bilaga 1 s. 24 och 46, enligt vilka en underentreprenör inom området fjärrtransport under perioden 1994 till 1998 skulle ha fått [...] mark per kilometer \times [...] km = [...] mark per tur.

⁽⁵⁹⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 23.

⁽⁶⁰⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 15.

⁽⁶¹⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 4.

⁽⁶²⁾ Kostnaden per tur enligt skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 3f.

⁽⁶³⁾ Antalet hänförbara turer som den tyska regeringen anger i sin skrivelse av den 12 mars 2002 (bilaga 1, s. 46).

4. Regionala transporter

- (34) De regionala transporterna omfattar i genomsnitt [...] km ⁽⁶⁴⁾ mellan de olika destinationsterminalerna och utlämningsställena. Befordran med regional transport äger rum sex dagar i veckan (= 303 arbetsdagar) ⁽⁶⁵⁾. Ett visst utlämningsställe har i genomsnitt kontakt med en destinationsterminal genom fem turer per dag. Såsom förklarats under skäl 30 bedömer den tyska regeringen att ett visst antal av de sammanlagt 476 utlämningsställena som drivs av DPAG kan hänföras till pakettjänsterna från dörr till dörr ⁽⁶⁶⁾. Genom indirekt koppling till en annan kostnadskategori (utlämningsställen) kan alltså motsvarande antal turer till utlämningsställena hänföras till pakettjänsterna från dörr till dörr. Turerna med regionala transporter som kan hänföras till de konkurrensutsatta pakettjänsterna från dörr till dörr beräknas följaktligen med hjälp av antalet turer per dag som kan hänföras till pakettjänsterna från dörr till dörr per utlämningsställe \times 303 arbetsdagar \times totala antalet utlämningsställen som kan hänföras till pakettjänsterna från dörr till dörr. För perioden 1994 till 1999 blir kostnaderna därmed följande:

1994: [...] turer per dag ⁽⁶⁷⁾ \times 303 arbetsdagar = [...] turer per dag per utlämningsställe \times [...] hänförbara utlämningsställen ⁽⁶⁸⁾ = [...] hänförbara turer per år \times [...] mark ⁽⁶⁹⁾ per tur = [...] miljoner mark.

1995: [...] turer per dag \times 303 arbetsdagar = [...] turer per dag per utlämningsställe \times [...] hänförbara utlämningsställen = [...] hänförbara turer per år \times [...] mark per tur = [...] miljoner mark.

1996: [...] turer per dag \times 303 arbetsdagar = [...] turer per dag per utlämningsställe \times [...] hänförbara utlämningsställen = [...] hänförbara turer per år \times [...] mark per tur = [...] miljoner mark.

1997: [...] turer per dag \times 303 arbetsdagar = [...] turer per dag per utlämningsställe \times [...] hänförbara utlämningsställen = [...] hänförbara turer per år \times [...] mark per tur = [...] miljoner mark.

1998: [...] turer per dag \times 303 arbetsdagar = [...] turer per dag per utlämningsställe \times [...] hänförbara utlämningsställen = [...] hänförbara turer per år \times [...] mark per tur = [...] miljoner mark.

1999: [...] turer per dag \times 303 arbetsdagar = [...] turer per dag per utlämningsställe \times [...] hänförbara utlämningsställen = [...] hänförbara turer per år \times [...] mark per tur = [...] miljoner mark.

5. Utdelning

- (35) När det gäller pakettjänsterna från dörr till dörr som diskuteras här skiljer DPAG mellan tre olika typer av utdelning: 1) utdelning till företagskunder vars dagliga utdelningsvolym är en rullcontainer som försorterats efter enskilda stora mottagare ⁽⁷⁰⁾, 2) utdelning av retur försändelser för postorderföretag och 3) normal utdelning för gemensam utlämning av postorderpaket och B-to-B-paket som inte delas ut genom utdelning till företag.
- (36) *Utdelning till företag:* I utdelning till företag ingår utdelning av paket i enskilda rullcontainrar. En container innehåller uteslutande paket till en bestämd adressat ⁽⁷¹⁾. Cirka [...] % av B-to-B-paketen delas ut genom utdelning till företag. Återstående [...] % lämnas ut tillsammans med B-to-C-paket genom normal utdelning ⁽⁷²⁾. Formeln för beräkning av ren utdelning till företag lyder: Kostnaden för utdelningsturen \times antalet turer per dag \times 250 utdelningsdagar per år. Resultatet för perioden 1994 till 1999 blir därmed följande:

⁽⁶⁴⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 4.

⁽⁶⁵⁾ Tidigare uppgifter, enligt vilka befordran med regionala transporter bara sker fem dagar i veckan, har korrigerats av den tyska regeringen (se skrivelse av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 48).

⁽⁶⁶⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 17.

⁽⁶⁷⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 48.

⁽⁶⁸⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 48.

⁽⁶⁹⁾ Kostnaden per tur enligt skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 4.

⁽⁷⁰⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 15, 36 och 48.

⁽⁷¹⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 15.

⁽⁷²⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 15.

1994: [...] mark per tur ⁽⁷³⁾ × [...] hänförlbara utdelningsturer ⁽⁷⁴⁾ × 250 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1995: [...] mark per tur × [...] hänförlbara utdelningsturer × 250 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1996: [...] mark per tur × [...] hänförlbara utdelningsturer × 250 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1997: [...] mark per tur × [...] hänförlbara utdelningsturer × 250 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1998: [...] mark per tur × [...] hänförlbara utdelningsturer × 250 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1999: [...] mark per tur × [...] hänförlbara utdelningsturer × 250 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

- (37) *Utdelning av returfsändelser:* Returpaket är postorderkunders fsändelser som skickas tillbaka av mottagaren. Returfsändelser avhämtas på bestämda uppsamlingsställen (agenturer) och återsänds i klump fem dagar i veckan (= 250 utdelningsdagar per år) till respektive postorderföretag ⁽⁷⁵⁾. [...] % av returfsändelserna lämnas ut genom en speciell returutdelning ⁽⁷⁶⁾, och resten delas såsom nämnts ovan ut med direkttransporter. En genomsnittlig tur för utdelning av returfsändelser omfattar ca [...] km ⁽⁷⁷⁾ och ger alltså en kostnad som är [...] % av kostnaden för en [...] km lång avhämtningstur för postorderföretag ⁽⁷⁸⁾. Kostnaderna per år som skall hänföras till utdelning av returfsändelser kan följaktligen beräknas med genom kostnaden per tur × turerna som kan hänföras till utdelningar av returfsändelser × 250 utdelningsdagar. För perioden 1994 till 1999 blir kostnaderna för utdelning av returfsändelser alltså följande:

1994: [...] mark per tur ⁽⁷⁹⁾ × [...] hänförlbara turer per dag ⁽⁸⁰⁾ × 250 utdelningsdagar ⁽⁸¹⁾ = [...] miljoner mark.

1995: [...] mark per tur × [...] hänförlbara turer per dag × 250 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1996: [...] mark per tur × [...] hänförlbara turer per dag × 250 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1997: [...] mark per tur × [...] hänförlbara turer per dag × 250 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1998: [...] mark per tur × [...] hänförlbara turer per dag × 250 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1999: [...] mark per tur × [...] hänförlbara turer per dag × 250 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

⁽⁷³⁾ En ren utdelning till företag omfattar enligt DPAG bara [...] km och kostar därmed hälften så mycket som en B-to-B-avhämtningstur, DPAG, 24 maj 2002.

⁽⁷⁴⁾ Såsom tidigare nämnts uppger den tyska regeringen i sin skrivelse av den 25 april 2002, s. 1, att alla turer som tidigare redovisats som kombinerade B-to-B-avhämtnings- och utdelningsturer i själva verket är rena avhämtningsturer. Den tyska regeringen korrigerar därmed sina tidigare förklaringar från den 12 mars 2002, enligt vilka det finns B-to-B-avhämtningsturer och avhämtningsturer för returfsändelser och å andra sidan kombinerade respektive integrerade B-to-B-avhämtnings- och utdelningsturer. Såsom förklarats ovan måste turerna som redovisas som en kombination av B-to-B-avhämtnings- och utdelningsturer därmed hänföras till enbart B-to-B-avhämtningsturer å ena sidan och till utdelning till företag å andra sidan.

⁽⁷⁵⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 15.

⁽⁷⁶⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 15.

⁽⁷⁷⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 2.

⁽⁷⁸⁾ Såsom förklarats i avsnittet "Fjärrtransporter" delas återstående [...] % av returfsändelserna ut genom direktutlämning, meddelande från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 15.

⁽⁷⁹⁾ Kostnaden per tur enligt den tyska regeringens uppgifter i dess skrivelse av den 25 april 2002, s. 2.

⁽⁸⁰⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 67.

⁽⁸¹⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 67.

- (38) *Normal utdelning:* Enligt den tyska regeringens bedömning delar DPAG i genomsnitt ut [...] paket per normal utdelningstur (måndag [...] paket, tisdag [...] paket, onsdag [...] paket, torsdag [...] paket, fredag [...] paket och lördag [...] paket) ⁽⁸²⁾. Genomsnittet på [...] paket per tur får man genom den av DPAG praktiserade sex dagar långa utdelningsveckan, vilket motsvarar 303 utdelningsdagar på ett år ⁽⁸³⁾. Enligt officiella uppgifter tar en utlämningsstur i genomsnitt [...] timmar (måndag till fredag, lördagar [...] timmar) ⁽⁸⁴⁾. Med utgångspunkt i dessa uppgifter kan utlämningssturer hämföras till B-to-B-segmentet enligt följande formel: volymen B-to-B-försändelser ⁽⁸⁵⁾ som delas ut genom normal utdelning delat med 303 utdelningsdagar om året delat med [...] paket per tur = antalet turer per dag som skall hämföras till B-to-B-segmentet. Baserat på detta blir kostnaderna för perioden 1994 till 1999 följande:

1994: [...] miljoner - [...] miljoner (utdelning till företag) = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hämförbara turer × [...] mark ⁽⁸⁶⁾ per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1995: [...] miljoner - [...] miljoner (utdelning till företag) = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hämförbara turer × [...] mark per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1996: [...] miljoner - [...] miljoner (utdelning till företag) = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hämförbara turer × [...] mark ⁽⁸⁷⁾ per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1997: [...] miljoner - [...] miljoner (utdelning till företag) = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hämförbara turer × [...] mark per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1998: [...] miljoner - [...] miljoner (utdelning till företag) = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hämförbara turer × [...] mark per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

⁽⁸²⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 16 september 1999, bilaga 93/2, s. 5.

⁽⁸³⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002, s. 5. I denna korrigeras den tidigare arbetshypotesen, enligt vilken normal utdelning bara sker fem dagar i veckan och enligt vilken [...] paket kan lämnas ut på en stadstur och [...] paket på en landsvägstur (se skrivelse av den 12 mars 2002, s. 27 f. och 49). I skrivelsen av den 25 april 2002, s. 5, uppges däremot att stads- och landsvägsturer inte kan avgränsas tillräckligt exakt från varandra i praktiken. I genomsnitt delas faktiskt cirka [...] paket ut per tur. Antagandet om [...] paket per tur överensstämmer med BIEK:s antaganden om cirka [...] paket per tur, BIEK, 23 maj 2002, s. 2.

⁽⁸⁴⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 16 september 1999, bilaga 93/2, s. 5.

⁽⁸⁵⁾ Volymen paket som lämnas ut genom normal utdelning får man fram efter avdrag av [...] % av B-to-B-volymen som lämnas ut genom utdelning till företag.

⁽⁸⁶⁾ Kostnaden per tur enligt den tyska regeringens uppgifter i dess skrivelse av den 25 april 2002, s. 5. Dessa uppgifter skiljer sig från turkostnaderna i ett "effektivt logistiknät" för en infrastruktur för paketförsändelser från dörr till dörr, vilket presenterades den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 59. Enligt denna modell var 100 % av turer inom den normala utdelningen utlagda på underentreprenörer. Dessa underentreprenörer skulle kunna få ersättning enligt timtaxor på mellan [...] mark (1994) och [...] mark (1999). Baserat på en utdelningsvolym på [...] paket per tur skulle en normal utdelning ta [...] timmar. Därmed skulle kostnaderna för en stadstur inom den normala utdelningen bli mellan [...] mark (1994) och [...] mark (1999). De tyska myndigheterna har emellertid inte presenterat några empiriska undersökningar, enligt vilka en volym på [...] paket per tur faktiskt kan delas ut om alla turer läggs ut på underentreprenörer. Det finns inte heller något empiriskt exempel på en infrastruktur från dörr till dörr, genom vilken flera miljoner paket om året (år 1999 befordrade DPAG cirka [...] miljoner paket från dörr till dörr, se fotnot 41) kunnat delas ut i hela Tyskland enbart genom anlåtande av underleverantörer. Den tyska regeringens senare uppgifter i skrivelsen av den 25 april 2002 överensstämmer däremot mer med slutsatserna i en studie som i oktober 1990 genomfördes av Dornier för Deutsche Bundespost Postdienst. I denna studie utgår man för åren 1989/1990 från en kostnad för normal utdelning på [...] mark + [...] mark för varje kilometer som tillryggaläggs mellan utlämningsstället och respektive utdelningsdistrikt (Dornier, s. 16). Enligt Dorniers studie är körtiden mellan utlämningsställena och utdelningsdistrikten högst [...] tim. per tur vid en genomsnittshastighet på [...] km i timmen (Dornier, s. 20). Genomsnittskostnaden per tur är följaktligen [...] tim. × [...] km i timmen = [...] km per tur. [...] km per tur × [...] mark per körd kilometer = [...] mark per tur. Genomsnittskostnaden för en utdelningstur skulle år 1990 alltså uppgå till [...] mark + [...] mark = [...] mark.

⁽⁸⁷⁾ Enligt den tyska regeringen kunde kostnaderna för en utdelningstur inom den normala utdelningen sänkas under ett tidsförlopp, i motsats till trenden för andra hanteringssteg. De tyska myndigheterna hänför denna kostnadsänkning till följande faktorer: 1) sänkning av ersättningsnivån för utdelare, 2) minskning av antalet erforderliga utdelare och utdelningsfordon genom användning av ett IT-stött turoptimeringsprogram och härigenom en inbesparing av utdelare och utdelningsfordon, 3) användning av billigare utdelningsfordon.

1999: [...] miljoner - [...] miljoner (utdelning till företag) = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hänförliga turer × [...] mark per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

- (39) Antalet utdelningsturer som kan hänföras till postordersegmentet har beräknats enligt samma formel. Vid beräkningen av volymen försändelser som kan hänföras till postorderföretag skall hänsyn tas till att ca [...] % av alla postorderpaket enligt DPAG:s uppskattning inte kan överlämnas vid första utdelningsförsöket på grund av att den privata mottagaren inte är där⁽⁸⁸⁾, varför ett andra utdelningsförsök måste göras. Om man använder ovanstående formel på samma sätt blir resultatet följande:

1994: [...] miljoner⁽⁸⁹⁾ + [...] miljoner för det andra utdelningsförsöket = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hänförliga turer × [...] mark per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1995: [...] miljoner + [...] miljoner för det andra utdelningsförsöket = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hänförliga turer × [...] mark per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1996: [...] miljoner + [...] miljoner för det andra utdelningsförsöket = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hänförliga turer × [...] mark per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1997: [...] miljoner + [...] miljoner för det andra utdelningsförsöket = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hänförliga turer × [...] mark per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1998: [...] miljoner + [...] miljoner för det andra utdelningsförsöket = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hänförliga turer × [...] mark per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

1999: [...] miljoner + [...] miljoner för det andra utdelningsförsöket = [...] miljoner delat med 303 utdelningsdagar delat med [...] paket per tur = [...] hänförliga turer × [...] mark per tur × 303 utdelningsdagar = [...] miljoner mark.

G. Omfattningen av DPAG:s allmännyttiga skyldigheter inom paketsektorn

- (40) Tyskland har slutligen lämnat några allmänna uppgifter 1) om omfattningen av DPAG:s allmännyttiga skyldigheter inom paketsektorn och 2) om de gamla åtaganden som DPAG övertagit i egenskap av före detta statligt företag.
- (41) I DPAG:s allmännyttiga skyldigheter ingår enligt den tyska regeringen att hämta, handlägga, befördra och dela ut alla postpaket med en vikt på upp till 20 kg. Denna tjänst skulle erbjudas i regionen enligt enhetliga taxor i enlighet med principen om enhetliga geografiska tariffer. Enligt § 2.2 punkt 3 i Postdienst-Pflichtleistungsverordnung⁽⁹⁰⁾ (förordning om obligatoriska posttjänster, nedan kallad PpflV) från 1994 kunde DPAG avvika från den i lag föreskrivna enhetliga taxan och lämna rabatt till vissa kunder som själva kodifierade eller försorterade en viss minsta volym försändelser, men detta fritog inte DPAG från dess skyldighet att fortsätta befördra alla paket som hämtas ut på postkontor enligt en enhetlig taxa, oberoende av om kunden utnyttjade denna tjänst över disk för sin privata post eller sin affärspost. Enligt den tyska regeringen hade alla kunder som fick rabatt på grund av att de försorterade paket eller hade en viss minsta inlämningsvolym liksom tidigare rätt att utnyttja den samhällsomfattande tjänsten på postkontoret enligt en taxa som var densamma i hela Tyskland⁽⁹¹⁾. Det hade således inte alls skett något uteslutande av företagskunder från den samhällsomfattande tjänsten som varit i strid mot bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklandet av gemenskapens inre marknad för posttjänster och förbättring av kvaliteten på tjänsterna⁽⁹²⁾ ⁽⁹³⁾.

⁽⁸⁸⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 27.

⁽⁸⁹⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 31 januari 2002, bilaga 5, Beräkning av avdelningarnas resultat 1990-2000. Utdelning av returförsändelser, vilka såsom redan nämnts lämnas ut utanför den normala utdelningen, har inte tagits med vid beräkningen av volymen paket inom postordersegmentet.

⁽⁹⁰⁾ Postdienst-Pflichtleistungsverordnung (PpflV) av den 12 januari 1994, BGBl. 1994, del II, s. 86.

⁽⁹¹⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 16 september 1999, s. 10.

⁽⁹²⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14.

⁽⁹³⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 16 september 1999, s. 13.

H. Gamla åtaganden som DPAG övertagit i egenskap av före detta statligt företag

- (42) Tyskland hävdar att DPAG:s totala kostnader för att driva avdelningen "Frachtpost", vilka redovisas i beslutet att inleda förfarandet, skjutit i höjden på grund av en rad gamla åtaganden som samtliga hänger samman med DPAG:s skyldighet att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Till följd av skyldigheterna som tidigare ålagts och nu åläggs DPAG blev dess kostnader högre än vad som skulle ha varit fallet om dessa tjänster hade tillhandahållits under normala marknadsvillkor. För att konstatera om DPAG arbetar kostnadstäckande när det gäller utdelning av postpaket inom Tyskland får enligt Tyskland inte behållningen från dessa tjänster ställas mot DPAG:s totala kostnader, utan mot de för gamla åtaganden korrigerade kostnader som DPAG skulle ha om det kunde tillhandahålla paket tjänsterna under normala marknadsvillkor⁽⁹⁴⁾. De "gamla åtagandena" skulle alltså återspegla skillnaden mellan kostnaderna för att tillhandahålla paket tjänster under normala marknadsvillkor och de särskilda kostnader som bara DPAG åsamkas när det tillhandahåller dessa tjänster⁽⁹⁵⁾.
- (43) Om paket tjänsten hade drivits under normala marknadsvillkor, skulle detta ha inneburit att DPAG inte hade varit tvunget att betala en rad särskilda kostnader, som till exempel 1) grundlöner över den nivå som är vanlig på marknaden, 2) byggnadslån för de anställda med ränta under den nivå som är vanlig på marknaden, 3) avgångsvederlag, 4) personalöverskott (löner till tjänstemän utan egentliga arbetsuppgifter), 5) förlorat investeringsstöd för de nya delstaterna, 6) icke avdragsgill mervärdesskatt (eftersom DPAG:s postverksamhet är befriad från mervärdesskatt), 7) kostnader för civilförsvar och företagssäkerhet, 8) onormala kapitalkostnader, 9) kostnader för en ovanlig form av snabbare avskrivning, 10) kostnader för egen drift av postkontor i stället för ersättning till agenturer, 11) mindre utdelningsvolym per stopp för utdelningsfordonet jämfört med konkurrenterna⁽⁹⁶⁾, 12) lördagsutdelning, 13) kostnader i samband med återföreningen, 14) ineffektiv fraktlogistik i de nya delstaterna, 15) två parallella logistiksystem under övergångsfasen mellan 1994 och 1995.
- (44) Dessa gamla åtaganden är enligt den tyska regeringen bland annat resultatet av en medlemsstats beslut om på vilket sätt allmännyttiga skyldigheter skall fullgöras. Eftersom det saknas gällande regler på gemenskapsnivå, uppger kommissionen inte ha rätt att fatta beslut om kostnaderna för tjänster som tillhandahålls i det allmännas intresse eller avgöra om politiska beslut som fattas av de nationella regeringarna beträffande dessa tjänster är rimliga⁽⁹⁷⁾. Den tyska regeringen anser att avdelningen "Frachtpost" skulle gå med vinst, om DPAG kunde driva avdelningen under normala marknadsvillkor utan de nämnda särskilda kostnaderna.
- (45) Även om kommissionen skulle hävda att långt ifrån alla paket tjänster som tillhandahålls genom denna infrastruktur, enligt vad som gäller idag, kan räknas som tjänster som tillhandahålls i det allmännas intresse, så måste ändå, enligt den tyska regeringens avslutande argumentering, de gamla åtagandena betraktas som "förlorade investeringskostnader" för tjänster som år 1990, då den nuvarande infrastrukturen planerades, entydigt hade tillhandahållits i det allmännas intresse⁽⁹⁸⁾.

III. SYNPKUNKTER FRÅN TREDJE PART

- (46) De båda klagande och ytterligare tolv utomstående svarade på uppmaningen att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.

⁽⁹⁴⁾ "Gamla åtaganden" kallar den tyska regeringen i sin skrivelse av den 16 september 1999, s. 18, DPAG:s särskilda kostnader jämfört med de kostnader som är normala för privata företag under normala marknadsvillkor. Enligt den tyska regeringen är det just denna särskilda belastning som leder till det underskott inom fraktsektorn som redovisas i beslutet att inleda förfarandet.

⁽⁹⁵⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 1 februari 2000, s. 20, och skrivelse av den 16 september 1999, s. 18.

⁽⁹⁶⁾ Enligt egna uppgifter delar DPAG i genomsnitt bara ut [...] paket per stopp för utdelningsfordonet, medan konkurrenterna delar ut mellan 1,8 och 1,9 paket per stopp, jfr Ergebnisbelastungen 1995, s. 7, inlämnad av den tyska regeringen tillsammans med en skrivelse av den 19 november 1997.

⁽⁹⁷⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 16 september 1999, s. 13.

⁽⁹⁸⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 21 juni 2000, bilaga 1.

- (47) Enligt UPS är postpaketjänster som DPAG tillhandahåller i det allmännas intresse vinstbringande. Underskottet som konstaterats i beslutet att inleda förfarandet uppgavs bero på paketjänsterna från dörr till dörr som inte hanteras på postkontor. Statligt stöd för att täcka förlusterna inom denna näringssektor kunde inte försvaras med hänvisning till artikel 86.2 i EG-fördraget. Vidare var omfattningen av de gamla åtaganden som den tyska regeringen redovisat överdrivna. UPS ifrågasätter om löner inom DPAG verkligen ligger över den lönenivå som är normal inom den konkurrensutsatta sektorn. Kostnaderna för förtidspensionering är inte något gammalt åtagande som är onormalt på marknaden, utan kostnader som varje företag självt måste bära. Även UPS delar i enskilda fall ut paket på lördagar. Vidare skulle de gamla åtagandena uppvägas av den fasta egendomen och kapitalöverföringarna som staten 1995, just som kompensation för dessa åtaganden, beviljade DPAG i samband med omvandlingen till aktiebolag.
- (48) Enligt BIEK, sammanslutningen av privata leverantörer av kurir- och expresstjänster, beror förlusterna för posttjänsten och DPAG enbart på verksamheten med försändelser från dörr till dörr. Dessa förluster korssubventionerades ur överföringar från Deutsche Telekom's telefonmonopol. Så tvingades DTAG enligt § 7 i Postumwandlungsgesetz att avstå från subrogation mot DPAG med ett belopp på cirka 5,4 miljarder mark.
- (49) De faktiska kostnaderna för att driva en frakttjänst under normala marknadsvillkor framgår enligt BIEK inte av de kostnads- och resultatberäkningar som den tyska regeringen presenterat. Den tyska regeringens uppgifter bygger på att hela företagets kostnader skulle hänföras till avdelningen "Frachtpost" enligt "top-down"-metoden, vilket inte ger en korrekt bild av den faktiska förbrukningen av resurser. BIEK lämnade därför in en processororienterad kostnads- och resultatbedömning av DPAG:s paketjänst där de faktiska kostnader som är nödvändiga för att driva en frakttjänst av DPAG:s omfattning beräknas på basis av en "bottom-up"-analys. Denna kostnadsberäkning görs enligt BIEK "bottom-up" via de processteg som behövs för driften och bedömer de faktiska kostnaderna för dessa med hjälp av standardtider, kvantiteter och på marknaden normala kostnader för personal och utrustning. Genom denna analys skall de kostnader beräknas som är nödvändiga enbart för driften och där inga eventuella gamla åtaganden, personalöverskott eller andra historiskt betingade merkostnader ingår⁽⁹⁹⁾.
- (50) I kostnads- och resultatbedömningen som BIEK lämnat in kommer man fram till att DPAG:s intäkter inom området paketjänster för företagskunder är betydligt lägre än de kostnader som behövs för driften inom detta område. Medan området försändelser från dörr till dörr går med förlust, går området med paket som lämnas ut på postkontor till och med med vinst. Därmed skall avdelningen "Frachtpost" förluster uteslutande hänföras till paketjänster från dörr till dörr. Enligt utlåtandet från BIEK beror förlusten inom området paketjänster från dörr till dörr på affärsstrukturen hos DPAG:s avdelning "Frachtpost"⁽¹⁰⁰⁾, för om den nuvarande affärsstrukturen och prissättningen bibehölls, skulle det ändå uppstå en förlust, oberoende av de så kallade gamla åtagandena. På basis av den processororienterade kostnads- och resultatbedömningen står det enligt BIEK fast att förlusterna inom området paketjänster från dörr till dörr inte har sin grund i gamla åtaganden eller politiska förutsättningar, utan i DPAG:s aggressiva prisstrategi inom detta område⁽¹⁰¹⁾.
- (51) I en kompletterande studie från den 7 februari 2002 har BIEK undersökt den vanliga ersättningen under normala marknadsvillkor för processerna inom affärstyperna B-to-B och postorderhandel. I dessa undersökningar har BIEK definierat de relevanta hanteringsstegen för paketjänster från dörr till dörr inom området B-to-B och gjort en enkät vid företagen German Parcel, DPD och UPS beträffande kostnaderna som kan förväntas under normala marknadsvillkor för dessa hanteringssteg i värdekedjan. Vid företagen DPD, Hermes Versandservice och UPS gjordes en enkät om vilka kostnaderna blir under normala marknadsvillkor, om man driver en infrastruktur för försändelser från dörr till dörr för postorderföretag. Med utgångspunkt från givna volymer och den i branschen vanliga tids- och lönestandarderna fördelade man kostnaderna på de enskilda processtegen, för att få en adekvat bild av den faktiska resursförbrukningen (arbetstimmar, material- och kapitalkostnader).

⁽⁹⁹⁾ BIEK, ställningstagande av den 22 november 1999, s. 2.

⁽¹⁰⁰⁾ Enligt uppgifterna i utlåtandet beror förlusten på nätverkets struktur, eftersom alla företag skulle lida jämförbara förluster med DPAG:s befintliga logistikinfrastruktur (33 fraktkonterminaler och 476 utlämningsställen).

⁽¹⁰¹⁾ BIEK, ställningstagande av den 22 november 1999, s. 3.

- (52) Vidare betvivlar BIEK att vissa gamla åtaganden som Tyskland gjort gällande verkligen existerar. En jämförelse av grundlönerna visar att DPAG:s grundlöner inte alls är högre än lönerna för jämförbara anställda hos konkurrenterna. Enligt BIEK:s uppgifter är särskilt DPAG:s grundlöner inom området paketutdelning till och med lägre än timlönerna i transportbranschen i vissa regioner. Den extra utdelningen på lördagar är ingen nackdel, utan ett nödvändigt krav för att förbli konkurrenskraftig inom området postorderhandel.
- (53) Enligt BIEK skulle överföringen av fast egendom till DPAG år 1995 bland annat användas för att täcka kostnaderna för gamla åtaganden, men inte för att kompensera kostnader som är nödvändiga för driften. Att använda intäkterna från försäljning av för driften icke nödvändiga tomter, byggnader eller bostäder för andra ändamål än för att täcka kostnaderna för de gamla åtagandena, i synnerhet användning för utökning av frakttjänsten och förvärv av ytterligare företag, är detsamma som en stödåtgärd till förmån för DPAG. För att upprätta konkurrensneutralitet är det ofrånkomligt att pakettjänsten skiljs organisatoriskt och rättsligt från brevtjänsten.
- (54) Bundesverband Spedition und Logistik e.V. (nedan kallat BSL) anser att DPAG:s frakttjänst varit överdimensionerad med hänsyn till förväntad efterfrågan. Därför försökte DPAG uppnå ytterligare omsättning via priser med vilka privata konkurrenter som arbetar under normala marknadsvillkor inte skulle ha kunnat få tillräcklig täckning för sina kostnader. Med den prisnivå som DPAG tillämpar kan enligt BSL varken DPAG eller företag som arbetar under normala marknadsvillkor täcka kostnaderna för de enskilda pakettjänsterna genom intäkter.
- (55) Den nederländska företagssammanslutningen Transport en Logistiek Nederland (nedan kallad TLN) anser att ingen privat tillhandahållare av pakettjänster kan överleva på en marknad där statliga företag med hjälp av stödåtgärder gynnar pakettjänster som är öppna för fri konkurrens. TLN anser att konkurrensaktiviteter skall skiljas organisatoriskt och rättsligt från posttjänster som stöds med statliga medel.
- (56) European Express Organisation (nedan kallat EEO) anser att det för ett företag som arbetar under normala marknadsvillkor inte är intressant att upprätthålla en förlustbringande pakettjänst under en period på 15 år. Om avdelningen "Frachtpost" bibehålls utan ett trovärdigt saneringskoncept snedvrids konkurrensen. Vidare anser EEO att DPAG borde ha använt intäkter från försäljningen av fast egendom för att sanera "Frachtpost" i stället för att förvärva företag inom området internationell frakt och logistik.
- (57) Federal Express anser att kommissionen först borde definiera den erforderliga standard enligt vilken pakettjänster som är öppna för konkurrens skulle kunna vara mottagare av otillåtet stöd. Enligt Federal Express hade staten inga tillräckligt säkra förväntningar på en rimlig avkastning när investeringarna i DPAG:s nya infrastruktur för "Frachtpost" gjordes. Federal Express betvivlar att de gamla åtaganden som Tyskland gjort gällande existerar och ifrågasätter deras faktiska omfattning.
- (58) Ytterligare en tredje part, som begärt konfidentiell behandling, hävdar att DPAG i högre grad avlönas med statliga medel än som motsvarar kostnaderna i samband med dess fullgörande av de allmännyttiga skyldigheterna. Denna "överkompensation" ger DPAG finansiella medel att tillämpa en aggressiv prisstrategi inom området konkurrensutsatta pakettjänster. Ingen konkurrent som arbetar under normala marknadsvillkor kan tillåta sig en sådan prisstrategi. "Överkompensationen" påverkar handeln mellan medlemsstaterna, eftersom på pakettjänsterna i allt större omfattning tillhandahålls över gränserna.
- (59) Enligt German Parcel har DPAG i det närmaste obegränsade medel, som det har använt och fortsätter att använda för att utöka sitt fraktnät. Till skillnad från konkurrenterna kan DPAG utforma sin expansion inom detta område utan hänsyn till de för detta nödvändiga kostnaderna. Dessutom stämmer det inte att konkurrenterna inte skulle vara intresserade av marknaden för privata kunder. Många tillhandahållare av tjänster, däribland också German Parcel, erbjuder pakettjänster för privata kunder. German Parcel hänvisar till sitt "Paket-Shop-koncept", som numera omfattar över 1 000 inlämningsställen för privata kunder. Hittills har det dock varit svårt för German Parcel att få beställningar från postorderföretagen, eftersom de allra flesta postorderföretagen har träffat långfristiga leveransavtal med DPAG och dessutom är bundna till DPAG genom avtal om volymer och rabatter.

- (60) German Parcel betvivlar också att de gamla åtagandena som den tyska regeringen anför verkligen existerar och ifrågasätter deras omfattning. Den låga stoppfaktorn (antalet paket som lämnas ut per stopp för utdelningsfordonet) är till exempel inte en följd av DPAG:s obligatoriska tjänster, för mindre än 9 % av paketen lämnas in på postkontor. En jämfört med konkurrenterna eventuell lägre stoppfaktor förklaras med DPAG:s affärsmässiga beslut att om möjligt betjäna hela postorderhandeln. Å andra sidan är stopptätheten (antalet stopp per gata) mer fördelaktig hos DPAG än hos privata konkurrenter på grund av den större volymen. Dessutom kan DPAG utnyttja fördelen med ett befintligt utdelningsnät för brev genom samordnad utdelning av paket och brev på landsbygden. Denna fördel har inte någon konkurrent på grund av brevmonopolet. Dessutom erbjuder inte bara DPAG lördagsutdelning, utan i synnerhet Hermes Versand AG erbjuder sådan regelbundet. På grund av den stora andelen pakettjänster för postorderföretag är lördagsutdelning i alla fall nödvändig av driftmässiga skäl. Om lördagsutdelning organiseras på rätt sätt, går det att klara av den utan extra kostnader.
- (61) Enligt Vereinigung Deutscher Kraftwagenspediteure eG (nedan kallat VDK) har DPAG inget transparent taxsystem som gör det möjligt att dra slutsatser om de faktiska kostnaderna och intäkterna för bestämda affärsområden.
- (62) Enligt beräkningar gjorda av postkundernas sammanslutning, Deutscher Verband für Post und Telekommunikation e.V. (nedan kallad DVPT), uppgår DPAG:s vinst inom brevmonopolet till minst 1,7 miljarder mark. Eftersom företaget DPAG totalt sett redovisar ett balanserat resultat eller på sin höjd bara en obetydlig vinst, är den interna korssubventioneringen avsevärd. Vidare ifrågasätter DVPT om den statliga ekonomiska kompensation som sker därutöver för allmännyttiga skyldigheter står i proportion till de faktiska merkostnaderna för den allmännyttiga uppgiften, i synnerhet som volymen pakettjänster över disk är mindre än de 23 % som är angivna i beslutet att inleda förfarandet. I själva verket är dessa merkostnader inom området paket som lämnas ut på postkontor emellertid avsevärt lägre, eftersom de utgör en avsevärt mindre andel av den totala volymen än som angetts av den tyska regeringen. Under dessa omständigheter borde det statliga tillskottet av medel reduceras avsevärt.
- (63) Enligt UK Post Office (nedan kallat Post Office) är överföring av fast egendom eller andra tillgångar till en offentlig postoperatör en statlig stödåtgärd. Detta gäller även överföring av sådana tillgångar från en statlig institution till en annan, så länge som dessa tillgångar inte är nödvändiga i affärshänseende för att tillhandahålla tjänster i det allmännas intresse. Att stå för merkostnaden för förtidspensionering av 25 % av DPAG:s tjänstemän är också en form av statligt stöd. Enligt Post Office borde denna personalminskning ha finansierats genom inkomster från försäljning av företagets tillgångar. I varje fall är överlåtande av fast egendom allt för indirekt för att kunna gälla som kompensation för merkostnaderna i samband med de allmännyttiga tjänsterna i den mening som avses i artikel 86.2 i EG-fördraget. Gamla åtaganden skulle på sin höjd ha fått finansieras genom intäkter från försäljning av fast egendom i enstaka fall.

IV. RÄTTSLIG BEDÖMNING

- (64) Statligt stöd eller stöd som beviljats med statliga medel, oavsett vilket, och som genom gynandet av vissa företag eller produktionsgrenar snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen är oförenliga med den gemensamma marknaden, om de påverkar handeln mellan medlemsstaterna. De ovan nämnda statliga åtgärderna till fördel för DPAG är statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, om 1) DPAG gynnas genom detta, 2) detta gynnande finansierats genom statliga medel och 3) gynandet snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och 4) påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (65) I den rättsliga bedömningen skall först argumenten vad gäller förvärvet av Postbank AG behandlas. I förfarandet har de tyska myndigheterna kunnat lämna tillräckliga bevis för att köpesumman, tvärt emot de klagandes antaganden, inte kvittats mot en icke existerande fordran, utan faktiskt betalats av DPAG till de tyska myndigheterna. De tyska myndigheterna presenterade i detta sammanhang en kopia av köpeavtalet och ett betalningsbevis. Dessutom presenterade de tyska myndigheterna dokument som visar att köpesumman motsvarade det ekonomiska värde som Postbank hade för DPAG. Förvärvet av Postbank skedde därför utan något statligt stöd.

A. Gynnande

- (66) Enligt dom avkunnad av Europeiska gemenskapernas domstol den 22 november 2001 i mål C-53/00 (ACOSS) ⁽¹⁰²⁾ kan statlig finansiering av allmännyttiga tjänster ge mottagaren en ekonomisk fördel i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Om den statliga finansieringen emellertid inte överstiger de faktiska extra kostnaderna ⁽¹⁰³⁾ för dessa tjänster som skall tillhandahållas i det allmänna intresse, är den statliga kompensationen ingen fördel i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, utan den skall ses som en rimlig ersättning för fullgörande av allmännyttiga skyldigheter ⁽¹⁰⁴⁾.
- (67) Det står således de tyska myndigheterna fritt att genom statliga bidrag, som till exempel det här nämnda bidraget till Post-Unterstützungskasse, statliga garantier eller överföringen av fast egendom och kapital, kompensera de merkostnader som faktiskt är förknippade med fullgörandet av de allmännyttiga skyldigheterna. Här måste de tyska myndigheterna dock observera att de statliga bidragen skall begränsas till att kompensera merkostnaderna som uppfyllandet av de allmännyttiga skyldigheterna faktiskt orsakar. Om kompensation ges för merkostnader som har andra orsaker gynnas mottagaren genom den statliga kompensationen för dessa merkostnader.
- (68) Som svar på kommissionens förfrågan av den 10 mars 2000 beträffande DPAG:s eventuella vinst under perioden 1990 till 1998 inom området tjänster som inte omfattas av monopol uppger den tyska regeringen i sitt meddelande av den 24 mars 2000, s. 10, att DPAG år 1998 hade fått ett överskott på [...] miljoner mark från konkurrensutsatta tjänster. Å andra sidan presenterade de tyska myndigheterna siffror, enligt vilka hela området paket tjänster under perioden 1990 till och med 1998 uppvisar en förlust på [...] miljoner mark ⁽¹⁰⁵⁾ och området tidnings- och tidskriftsutdelning en förlust på [...] miljoner mark ⁽¹⁰⁶⁾. Enligt detta var det totala underskottet för båda områdena [...] miljoner mark. Intäkterna från de konkurrensutsatta områdena räckte således inte till för att kompensera underskottet inom området paket tjänster ⁽¹⁰⁷⁾.
- (69) Enligt den tyska regeringens uppfattning har hela underskottet inom fraktområdet på [...] miljoner mark ett oskiljaktigt kausalt samband med uppfyllandet av politiska förutsättningar vad gäller omfattningen av de allmännyttiga skyldigheterna inom detta område och fullgörandet av dessa ⁽¹⁰⁸⁾. Enligt Tyskland är den i det allmänna intresse fastslagna överkomliga enhetliga taxan anledningen till att paket tjänsterna under perioden 1990 till 1998 inte nått ekonomisk jämvikt och orsakat merkostnader. Dessutom hänvisar den tyska regeringen till femton så kallade gamla åtaganden ⁽¹⁰⁹⁾, som visar varför DPAG inte arbetat under normala marknadsvillkor. Såsom nämnts ovan anser den tyska regeringen att den specifika extra belastningen, som är förknippad med fullgörandet av de allmännyttiga skyldigheterna, skall definieras och beräknas som skillnaden mellan de särskilda kostnader som DPAG åsamkas i egenskap av före detta statlig förvaltning när det tillhandahåller dessa tjänster, och de kostnader som är normala för likartade tjänster som tillhandahålls under konkurrens ⁽¹¹⁰⁾.
- (70) Mot bakgrund av det ovan nämnda avgörandet som träffats av Europeiska gemenskapernas domstol den 22 november 2001 skall dock underskottet till följd av de allmännyttiga skyldigheterna redovisas och beräknas som merkostnader för tjänsterna som skall tillhandahållas i det allmänna intresse. Detta kräver till att börja med att man exakt definierar vilken omfattning dessa allmännyttiga tjänster har och vilken merkostnad de ger.

⁽¹⁰²⁾ REG 2001, s. I-9067, punkterna 20 och 22.

⁽¹⁰³⁾ Här avses merkostnaderna för att utföra en uppgift av allmänt intresse, jfr generaladvokat Antonio Tizzanos förslag till avgörande i mål C-53/00 av den 8 maj 2001, punkt 60.

⁽¹⁰⁴⁾ Mål C-53/00, punkt 27.

⁽¹⁰⁵⁾ Rättad version, inlämnad tillsammans med meddelande av den 2 juni 2002.

⁽¹⁰⁶⁾ Rättad version, inlämnad tillsammans med meddelande av den 2 juni 2002.

⁽¹⁰⁷⁾ Enligt de data som Tyskland inkommit med tillsammans med en skrivelse av den 2 juni 2000 (rättad version 12.1.2000) uppvisade området som omfattas av monopol en vinst på totalt [...] miljoner mark under perioden 1990 till 1998. Därjämte uppgick intäkterna från konkurrensutsatta tjänster till [...] miljoner mark under den relevanta perioden. Av detta framgår nödvändigtvis att åtminstone ett delbelopp på [...] miljoner mark av det ovan nämnda totala underskottet på [...] miljoner mark inte kunde kompenseras genom vinst från området som omfattas av monopol och intäkterna från de konkurrensutsatta tjänsterna.

⁽¹⁰⁸⁾ Meddelande från den tyska regeringen av den 16 september 1999, s. 18.

⁽¹⁰⁹⁾ Se II.G.

⁽¹¹⁰⁾ Meddelande från den tyska regeringen av den 16 september 1999, s. 18.

- (71) För området pakettjänster innehåller den ovan nämnda PpflV av den 12 januari 1994 exakta bestämmelser beträffande tjänsterna, dvs. vilken typ av paket som skall befordras i det allmännas intresse och prissättningen. Enligt denna måste före detta DB-Postdienst och från och med 1995 DPAG uppfylla två väsentliga kriterier: 1) Befordran av så kallade småförsändelser i den mening som avses i förordningen måste utföras som en allmännyttig infrastrukturjänst⁽¹¹¹⁾ och 2) enligt § 1.1 i PpflV var Deutsche Bundespost Postdienst skyldigt att i regionen erbjuda befordran av småförsändelser i den mening som avses i § 2 till enhetligt pris enligt principen om enhetliga geografiska tariffer. Vilket pris som ansågs vara överkomligt fastslogs genom rättslig förordning⁽¹¹²⁾.
- (72) Mot bakgrund av det avsevärda underskottet inom fraktområdet på totalt [...] miljoner mark skall det alltså prövas i ytterligare ett steg huruvida samtliga merkostnader som kompenseras av staten har ett direkt samband med DPAG:s exakt definierade lagstadgade uppdrag. Om tillskottet av statliga medel när allt kommer omkring gör det möjligt för fraktsektorn att täcka även sådana merkostnader som inte har något orsakssamband med uppfyllandet av allmännyttiga skyldigheter, har DPAG en fördel i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Under dessa villkor råder nämligen inte den ekvivalens mellan den statligt finansierade compensationen och merkostnaderna för det allmännyttiga uppdraget som fordras enligt rättspraxis⁽¹¹³⁾. För under dessa villkor motsvaras compensationen från staten inte av några särskilda belastningar som har specifikt med uppfyllandet av allmännyttiga skyldigheter att göra⁽¹¹⁴⁾.
- (73) En undersökning av de kostnader för infrastruktur som uppkommer speciellt genom tillhandahållande av konkurrensutsatta pakettjänster från dörr till dörr (nedan kallade kostnader för infrastruktur från dörr till dörr)⁽¹¹⁵⁾ har dock visat att tillhandahållandet av dessa konkurrensutsatta pakettjänster varit förknippat med merkostnader för DPAG som klart kan anges och som inte har något orsakssamband med uppfyllandet av allmännyttiga skyldigheter, det vill säga skyldighet att befordra försändelser enligt en överkomlig enhetlig taxa⁽¹¹⁶⁾. Dessa merkostnader som inte beror på skyldighet att befordra försändelser enligt en överkomlig enhetlig taxa kan i det här fallet anges med ett konkret belopp. Därmed föreligger ett minsta antal merkostnader för DPAG som inte har något samband med fullgörandet av allmännyttiga skyldigheter.
- (74) Kommissionens undersökningar beträffande DPAG:s prissättning inom området pakettjänster från dörr till dörr har visat att man inom området pakettjänster från dörr till dörr gjort avsevärda förluster, som inte beror på att man tillämpar en enhetlig taxa, utan på en aggressiv rabattpolitik som leder till priser under den enhetliga taxan för kunder med pakettransport från dörr till dörr⁽¹¹⁷⁾. På grund av denna rabattpolitik är DPAG:s intäkter inom området pakettjänster från dörr till dörr betydligt lägre än kostnaderna för infrastruktur från dörr till dörr. Det finns dock inget kausalt samband mellan dessa merkostnader och DPAG:s allmännyttiga skyldigheter, för 1) man var inte

⁽¹¹¹⁾ I § 2.1 definieras "småförsändelser" som föremål med en vikt på upp till 20 kg och högsta mått på upp till 120 cm på längden, 60 cm på bredden och 60 cm på höjden.

⁽¹¹²⁾ Enligt den tyska regeringen framgår dessa tjänsteavgifter av DPAG:s avgiftshäften. Det överkomliga priset för ett postkontorspaket på upp till 5 kg (lägsta viktsatsen) var enligt dessa: 1994–1995: 7,60 mark. Från och med 1996 begränsades den lägsta viktsatsen till 2 kg. Det överkomliga priset för postkontorspaketet i denna viktklass var 9,00 mark 1996–98.

⁽¹¹³⁾ Mål C-53/00, punkt 27.

⁽¹¹⁴⁾ Det är tvärtom så att en med statliga medel genomförd, åtminstone partiell ersättning av kostnader som är absolut nödvändiga ur affärssynpunkt för att upprätthålla en infrastruktur från dörr till dörr, ger DPAG en fördel jämfört med alla medkonkurrenter som är skyldiga att i full omfattning täcka dessa kostnader genom egna intäkter.

⁽¹¹⁵⁾ Se ovan under II. F.

⁽¹¹⁶⁾ Vad gäller klagomålen från UPS och BIEK undersökte kommissionen kostnadstäckningen inom området konkurrensutsatta pakettjänster från dörr till dörr.

⁽¹¹⁷⁾ Det föreliggande fallet skiljer sig i praktiken från beslutet i fallet C-47/98 Poste Italiane, där kommissionens undersökningar inte uppdagade någon rabattpolitik från Poste Italianes sida inom områden som är öppna för konkurrens. Dessutom förelåg i fallet med Poste Italiane bara ett klagomål från en annan statlig postoperator, som hävdade att Poste Italiane fick mer statlig compensation än som var absolut nödvändigt för att tillhandahålla tjänster i det allmännas intresse. I det föreliggande fallet anförde de klagande UPS och BIEK däremot att DPAG hade statliga medel till sitt förfogande som gjorde det möjligt att begränsa privata leverantörers möjligheter att konkurrera inom området pakettjänster från dörr till dörr. Detta nödvändiggjorde i det föreliggande fallet en ingående undersökning av kostnaderna för en infrastruktur från dörr till dörr och ytterligare en undersökning av huruvida dessa för driften nödvändiga kostnader var täckta genom intäkter inom området med tjänster från dörr till dörr. I motsats till detta var Poste Italiane varken verksamt inom området paket från dörr till dörr eller inom området med andra konkurrensutsatta pakettjänster. Under förfarandet i fallet Poste Italiane inkom dessutom inga yttranden, enligt vilka Poste Italianes prissättning påverkade andra företags möjligheter att konkurrera. I händelse av konkreta klagomål beträffande påverkan av andra företags möjligheter att konkurrera skall kommissionen därför pröva 1) om strategier för att påverka konkurrensen på de konkurrensutsatta marknaderna finansierats genom statliga medel och 2) om en sådan påverkan av konkurrensen undantagsvis kan stå i oskiljaktigt samband med fullgörande av allmännyttiga skyldigheter.

skyldig att underskrida den lagstadgade enhetliga taxan till förmån för kunder med pakettransporter från dörr till dörr, 2) den enhetliga taxan underskreds uteslutande på grund av DPAG:s strävan efter att få eller erövra marknadsandelar inom området konkurrensutsatta pakettjänster från dörr till dörr och 3) underskridandet av den enhetliga taxan orsakar klart identifierbara merkostnader som inte beror på allmännyttiga skyldigheter.

1. Ingen lagstadgad skyldighet att lämna kraftiga rabatter inom området pakettjänster från dörr till dörr

- (75) Mot bakgrund av den skärpta konkurrensen inom området pakettjänster från dörr till dörr hade DB-Postdienst sedan den 1 februari 1994 möjlighet – men inte skyldighet – att lämna rabatt till kunder som antingen utförde prestationer i förväg eller lämnade in en viss minsta volym till DPAG⁽¹¹⁸⁾. Enligt § 2.2 punkt 3 i PPfIV av den 12 januari 1994 kunde DB-Postdienst och senare DPAG på grund av vissa tidigare prestationer eller minsta inlämningsvolymerna lämna rabatt som låg under den i § 1.1 i PPfIV fastställda enhetliga avgiften, om kunden antingen själv sorterade eller lämnade in en minsta volym⁽¹¹⁹⁾. Om kunden inte uppfyllde villkoren enligt § 2.2 punkt 3, togs den i § 1.1 i PPfIV föreskrivna enhetliga avgiften ut.
- (76) Enligt de officiella övervägandena vad gäller PPfIV är, enligt § 2.2 punkt 3 i denna, de småförsändelser slutligen undantagna från den allmänna transportskyldigheten, för vilka specialvillkor träffas inom ramen för särskilda överenskommelser med vissa kunder – t.ex. självbetjäningsskunder eller kunder med samarbetsavtal⁽¹²⁰⁾. Enligt de officiella övervägandena kan dessa företagskunder undantas från transportskyldigheten, eftersom det rätt en fungerande konkurrens inom detta område, vilken gör transportskyldigheten överflödig⁽¹²¹⁾.
- (77) Självbetjäningsskunder är kunder som inte lämnar in paketen på postkontor. Ett villkor för att utnyttja självbetjäningssystemet är att kunden lämnar in minst 10 000 paket som frankerats genom egen pakethantering⁽¹²²⁾. DPAG hämtar de frankerade och försorterade paketen direkt hos kunden på B-to-B-avhämtningsturer. Paketprodukten som erbjuds till särskilda priser säljer DPAG under benämningen egen pakethantering.
- (78) Samarbetet med avsändare är ett samarbete med DPAG som innefattar mer än den egna pakethanteringen för viktiga kunder med transporter från dörr till dörr, de så kallade samarbetsparterna. DPAG överläter här sortering, kodifiering och lastning åt en avsändare genom samarbetsavtal och kommer överens om en ekonomisk kompensation för dessa föregående prestationer⁽¹²³⁾. För postorderföretag erbjuder DPAG dessutom särskilda rabatter för utdelning av icke tidskritiska kataloger (tunga reklamutskick)⁽¹²⁴⁾.
- (79) Det förelåg dock ingen lagstadgad skyldighet att lämna rabatt till de så kallade självbetjäningsskunderna eller samarbetsparterna – marknadssegment som enligt den tyska regeringens officiella överväganden beträffande PPfIV skall hänföras till företagskunderna – med följden att de priser som dessa skulle betala låg långt under den enhetliga taxa som ansågs vara överkomlig för alla övriga postkunder⁽¹²⁵⁾. Enligt den tyska regeringen görs det nämligen ingen åtskillnad vad gäller gynnad kundkrets för allmännyttiga skyldigheter.

⁽¹¹⁸⁾ Meddelande från den tyska regeringen av den 16 september 1999, s. 10 och bilaga 1 s. 5.

⁽¹¹⁹⁾ Man bröt därmed mot principen om en enhetlig taxa till förmån för denna kundgrupp.

⁽¹²⁰⁾ Entwurf einer Verordnung zur Regelung der Pflichtleistungen der Deutschen Bundespost Postdienst, version 9.12.1992, meddelande från den tyska regeringen av den 27 mars 2000, bilaga till fråga 3.

⁽¹²¹⁾ Bilaga 3 till meddelande från den tyska regeringen av den 27 mars 2000.

⁽¹²²⁾ Allgemeine Geschäftsbedingungen Frachtdienst Inland, punkt 3.3.2 Pauschalentgelt für selbstgebuchte Paketsendungen, inlämnad som bilaga 1 till skrivelse från den tyska regeringen av den 18 mars 1997.

⁽¹²³⁾ Allgemeine Geschäftsbedingungen Frachtdienst Inland, punkt 3.3.4 Zusammenarbeit mit Versendern (Kooperation), inlämnad som bilaga 1 till skrivelse från den tyska regeringen av den 18 mars 1997.

⁽¹²⁴⁾ Samarbetets utformning i fråga om tunga reklamutskick beskrivs i den nya punkten 3.3.4.2 i Allgemeine Geschäftsbedingungen Frachtdienst Inland, som offentliggjordes i augusti 1995 genom beslut P 777/1993: "I fråga om dessa försändelser kan avsändare av större mängder reklam genom avtal överta vissa sorteringstjänster från postverket och/eller sköta lastningen av vissa transportenheter som inte omfattas av villkoren i avsnitt 4.2. Som motprestation sänker postverket grundavgiften för tunga reklamutskick".

⁽¹²⁵⁾ Såsom redan nämnts hade enligt den tyska regeringen dåvarande Postdienst för första gången rätt att enligt § 2.2 punkt 3 i PPfIV avtala om särskilda avgifter som låg under den enhetliga taxan på grund av vissa föregående prestationer eller minsta inlämningsvolymerna. I PPfIV anges enbart möjligheten att lämna rabatt och inte någon lagstadgad skyldighet till detta, jfr meddelande från den tyska regeringen av den 16 september 1999, s. 10. Under dessa villkor fungerar den enhetliga taxan som ett högsta pris, jfr den tyska regeringens motivering angående § 6 i Postuniversaldienst-verordnung (förordning om posttjänster) av den 30 september 1999, s. 11.

- (80) Enligt de tillämpbara inhemska bestämmelserna var DPAG:s frihet att bevilja rabatt underkastad formella hinder. Enligt §37.4 i Postverfassungsgesetz fick inte andra företags konkurrensmöjligheter på en marknad hämmas utan saklig grund genom ett ihållande och märkbart underskott inom det konkurrensutsatta området. Enligt § 20.2 i Postverfassungsgesetz får DPAG:s priser inte innehålla rabatter som genom inslag av missbruk påverkar andra företags möjligheter att konkurrera på en marknad för posttjänster ⁽¹²⁶⁾. Av dessa bestämmelser framgår att rabatter som DPAG lämnar på konkurrensutsatta marknader inte får påverka andra företags möjligheter att konkurrera ⁽¹²⁷⁾.
- (81) Under dessa omständigheter fanns det ingen lagstadgad skyldighet enligt vilken DPAG var tvunget att i samband med pakettjänster för självbetjäningsskunder och samarbetspartners avstå från en kostnads-täckning som skulle ha varit helt nödvändig för ett företag som arbetar under normala marknads-villkor.

2. De faktiska skälen till rabattpolitiken

- (82) I sin presentation för styrelsen den 21 februari 1991 ⁽¹²⁸⁾, konstaterar före detta DB-Postdienst att företaget totalt sett befinner sig på en konkurrensutsatt marknad inom området pakettjänster från dörr till dörr. Denna marknad kännetecknas av stark tillväxt och ökande kundkrav. De konkurrenter som i allt större omfattning hade kommit in på denna marknad sedan mitten av 70-talet hade förstått att framställa produkter som uppfyllde kraven på befordringstid, säkerhet och pris ⁽¹²⁹⁾. Konkurrenterna hade uppnått hög kundtillfredsställelse och hade goda utsikter att växa ytterligare. Före detta Bundesposts produkter var klart underlägsna när det gällde att tillfredsställa kundernas behov. Detta visar sig framför allt vid en jämförelse av befordringsstiderna ⁽¹³⁰⁾.
- (83) Till följd av denna utveckling förlorade före detta Bundespost hela tiden marknadsandelar, medan de privata operatörerna vann nya marknadsandelar ⁽¹³¹⁾. Om konkurrensen ökat ytterligare, skulle före detta Bundesposts marknadsposition ha varit ännu mer hotad. Inom området pakettjänster 24 timmar från dörr till dörr skulle framför allt två av huvudkonkurrenterna, DPD och UPS stadigt ha ökat sin marknadsandel. Om marknadsutvecklingen förblev oförändrad skulle man kunna förutse tidpunkten då före detta Bundespost skulle förlora sin ledande ställning på marknaden för pakettjänster. En ännu större förlust av marknadsandelar kunde förväntas mot denna bakgrund med ökad konkurrens, och denna kunde för närvarande bara stoppas genom konkurrenternas kapacitetsbe-gränsningar och före detta Bundesposts särskilt fördelaktiga priser i det nedre viktområdet ⁽¹³²⁾. I detta sammanhang medger före detta Bundespost att frakttjänsten kännetecknas av avsevärda förluster, medan konkurrenterna genererar vinst genom effektivare produkter. Mot intäkterna på i genomsnitt [...] mark per försändelse står en kostnad per styck på [...] mark. Enligt ett uttalande i presentationen för styrelsen: "Deutsche Bundespost förlorar i genomsnitt [...] mark på varje försän-delse ⁽¹³³⁾."

⁽¹²⁶⁾ Respektive marknadspris enligt riktlinjerna i § 20.2 i postlagen är vägledande för priserna på paketprodukter och på alla försändelser, för vilka en minsta inlämningsmängd på 50 styck per inlämning förutsätts, jfr den tyska regeringens motivering angående § 6 i Postuniversaldienstverordnung av den 30 september 1999, s. 11.

⁽¹²⁷⁾ Såsom redan nämnts drog företagskunderna nytta av de särskilda överenskommelserna som var godtagbara enligt § 2.2 punkt 3 i PpflV. Dessa så kallade självbetjäningsskunder och samarbetspartners lämnade på grund av volymen i regel inte in paketen på postkontor, och det var tekniskt möjligt för dem att försortera och kodifiera paketförsändelserna, stapla dem på pallar och lasta dem på transportmedel som ställts till förfogande av DPAG. Därutöver krävdes att de lämnade in minst 10 000 försändelser per år, för att de skulle kunna utnyttja självbetjäningen. De höga kraven på sorterings-, kodifierings- och lastningskapacitet och de minsta inlämningsvolymerna per år visar att dessa tjänster skall hänföras till företagskunderna. Just betjäningen av dessa företagskunder kännetecknades också av konkurrens sedan 70-talet.

⁽¹²⁸⁾ Meddelande från den tyska regeringen av den 16 september 1999, bilaga 91/3, s. 3.

⁽¹²⁹⁾ Enligt bilaga 91/3, s. 17, efterfrågar företagskunderna följande innehåll i tjänsterna inom området befordran från dörr till dörr: 1) 24 timmars service när det gäller befordringstid, 2) avhämtning hos avsändaren, 3) datorstött paketspårningssystem och 4) ett specifikt pris för befordran från dörr till dörr.

⁽¹³⁰⁾ DPAG uppger att konkurrenterna redan kan klara en befordringstid på 24 timmar för cirka 56 % av försändelserna. Detta täcker en stor andel av trafikförbindelserna på Förbundsrepubliken Tysklands territorium. Hos före detta Bundespost klarade däremot bara cirka [...] % av försändelserna en befordringstid på 24 timmar. Denna andel i tid genomförda leveranser är dessutom huvudsakligen begränsad till trafikförbindelser i närområdet, se bilaga 91/3, s. 15.

⁽¹³¹⁾ Bilaga 91/3, s. 3 och 13.

⁽¹³²⁾ Bilaga 91/3, s. 17.

⁽¹³³⁾ Bilaga 91/3, s. 5.

- (84) De största farhågorna gällde följaktligen de stagnerande volymerna och förlusten av marknadsandelar. Före detta Bundespost såg sin marknadsposition och ledande ställning på marknaden hotade ⁽¹³⁴⁾. Genom kravanpassade produkter ökade konkurrenterna stadigt sina marknadsandelar till före detta Bundesposts nackdel.
- (85) Den verkliga bakgrunden till den aggressiva rabattpolitiken inom området pakettjänster 24 timmar från dörr till dörr i anslutning till moderniseringen av "Frachtpost" framgår av de olika presentationer för styrelse och ledning som Tyskland framlagt. Denna politik var inte inriktad på det allmännas bästa eller på att hålla överkomliga priser utan syftade till att behålla DPAG:s marknadsposition inom området pakettjänster från dörr till dörr. Under dessa villkor har merkostnaderna som kan tillskrivas denna rabattpolitik inget orsakssamband med tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster.

3. Beräkning av merkostnader som har sin grund i rabattpolitiken inom området pakettjänster från dörr till dörr

- (86) De merkostnader som föranleds av DPAG:s rabattpolitik inom området pakettjänster från dörr till dörr och som därmed inte har något orsakssamband med vad som är stadgat i lag för DB-Postdienst och DPAG, kan anges klart genom en jämförelse mellan de intäkter som skulle ha varit absolut nödvändiga på medellång sikt för ett under normala marknadsvillkor arbetande företag, för att det skulle kunna fortsätta tillhandahålla tjänsterna, och de intäkter som faktiskt accepterades av DPAG. Utan motsvarande lagstadgade skyldighet skulle ett under normala marknadsvillkor arbetande företag inte ha något ekonomiskt egenintresse av att fortsätta med pakettjänster från dörr till dörr, vilka inte kan förväntas ge några intäkter på medellång sikt som åtminstone täcker kostnaderna för den specifika infrastrukturen från dörr till dörr. Ett under normala marknadsvillkor arbetande företag skulle vara tvunget att på medellång sikt som minst eftersträva intäkter som åtminstone täcker de specifika kostnaderna för infrastrukturen från dörr till dörr.
- (87) Om ett företag får intäkter genom pakettjänsterna från dörr till dörr som är lägre än de specifika kostnaderna för infrastrukturen från dörr till dörr, innebär varje försäljning en förlust som innefattar de övriga driftskostnaderna och åtminstone en del av infrastrukturkostnaderna som är nödvändiga för pakettjänster från dörr till dörr. Detta betyder att varje ytterligare försäljning under dessa villkor överhuvudtaget inte ger något täckningsbidrag till företagets övriga driftskostnader, utöver förlusten genom åtminstone en del av kostnaderna för infrastrukturen som är direkt avsedd för pakettjänsterna från dörr till dörr. Såsom nämnts är en sådan prispolitik oförenlig med det ekonomiska egenintresset på medellång sikt ⁽¹³⁵⁾. Inget privat företag som är underkastat marknadskrafterna skulle behålla pakettjänsterna från dörr till dörr under dessa villkor, för genom rabattpolitiken som tillämpas ackumuleras årliga underskott, och detta leder till för stor skuldsättning på medellång sikt, om ingen ekonomisk kompensation ges. Företag som är underkastat marknadskrafterna skulle således eftersträva ett pris som åtminstone är högre än kostnaderna för den rena infrastrukturen från dörr till dörr.
- (88) Den exakta analysen som utfördes av kommissionen på grundval av kostnadsuppgifterna som lämnats in av den tyska regeringen ⁽¹³⁶⁾ visade att intäkterna inom området pakettjänster från dörr till dörr genomgående inte räckte till för att täcka kostnaderna för de delar av infrastrukturen som var avsedda enbart för dessa tjänster ⁽¹³⁷⁾. Detta resultat gäller för perioden 1994 till och med 1998. Inte förrän 1999 bröts detta ihållande underskott, och man fick intäkter som var tillräckliga för att åtminstone täcka kostnaderna för infrastrukturen från dörr till dörr. Det som kommissionen kommit fram till sammanfattas i nedanstående tabell:

⁽¹³⁴⁾ Bilaga 91/3, s. 3 och 13.

⁽¹³⁵⁾ För att undersöka om DPAG uppnår intäkter inom området pakettjänster från dörr till dörr som är större än de extra kostnaderna i samband med tillhandahållandet av dessa tjänster krävs det en utslagsgivande referensperiod, över vilken kostnaderna och intäktsläget skall granskas. I föreliggande fall skulle en granskning av bara en mycket kort period inte tillåta några tillförlitliga slutsatser om tendenserna på medellång sikt vad gäller täckning av de extra kostnader som är förknippade med pakettjänster från dörr till dörr. Därför valdes en representativ period från 1994 till 1999. Bedömningen av kostnaderna och intäktsläget med hjälp av en medellång period ligger också till grund för § 37.3 i Postverfassungsgesetz, enligt vilken ett ihållande underskott tycks kunna påverka andra företags möjligheter att konkurrera.

⁽¹³⁶⁾ Skrivelse från den tyska regeringen av den 25 april 2002.

⁽¹³⁷⁾ Beträffande detta kriterium jfr i synnerhet J. Gregory Sidak och Daniel F. Spulber, *Protecting Competition from the Postal Monopoly* (AEI Press, 1996), s. 107.

Tabell 1

Kostnader för infrastruktur från dörr till dörr

(miljoner mark)

År / hanteringssteg	1994	1995	1996	1997	1998	1999
<i>Avhämtning</i> ⁽¹³⁸⁾ :						
B-to-B	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Tidigare kombinerat B-to-B	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Postorderföretag	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
<i>Stationär hantering</i> ⁽¹³⁹⁾ :						
Kapital- och driftskostnader	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Personalkostnader	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
<i>Transport:</i>						
Fjärrtransport	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Direkttransport (postorder)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Regional transport	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
<i>Utlämnning:</i>						
Utdelning av returförsändelser (postorder)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Normal utdelning (postorder)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Utdelning till företag (B-to-B)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Normal utdelning (B-to-B)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Driftskostnader för infrastruktur från dörr till dörr	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
+ 13 % overhead ⁽¹⁴⁰⁾	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Intäkter tjänster från dörr till dörr ⁽¹⁴¹⁾	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Årligt underskott genom kostnaderna för infrastruktur från dörr till dörr	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Volym från dörr till dörr (i miljoner styck) ⁽¹⁴²⁾	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Styckkostnader från dörr till dörr (i mark)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Ackumulerade merkostnader för rabattpolitiken: 1994-99: = 1 118,7 miljoner mark

- ⁽¹³⁸⁾ Såsom förklarats tidigare kan kostnaderna för avhämtningsstureorna antingen hänföras till avhämtnings B-to-B eller till avhämtnings hos postorderföretag.
- ⁽¹³⁹⁾ Kapital-, personal- och driftskostnaderna kan varken hänföras individuellt direkt till B-to-B-tjänsterna eller till området postorderföretag. De kan dock hänföras tillsammans till dessa båda tjänster. Detsamma gäller för kostnaderna för infrastrukturen för fjärrtransporter och regionala transporter, som varken kan hänföras enbart till B-to-B-området eller till området postorderföretag, utan uppkommer tillsammans för dessa båda områden.
- ⁽¹⁴⁰⁾ I positionen overhead-kostnader ingår alla kostnader för samordning av en infrastruktur från dörr till dörr. Enligt den tyska regeringens uppgifter i dess meddelande av den 12 mars 2002, bilaga 1, s. 9, ingår positionerna ledning och samordning, personaladministration, marknadsföring, försäljning, IT och ledning av paketterminalerna i kostnaderna för nätverkssamordning. Enligt de tyska myndigheternas uppskattningar uppgår overhead-kostnaderna till [...] % av kostnaderna för att skapa mervärde under året i fråga. Denna uppskattning överensstämmer med BIEK:s uppskattning, enligt vilken overhead-kostnaderna utgör cirka [...] % av kostnaderna för att skapa mervärde, se den ovan nämnda BIEK-studien av den 7 februari 2002, s. 3.
- ⁽¹⁴¹⁾ Intäkter postorderhandel (inklusive returfraktsändelser) och B-to-B enligt bilaga 5 till skrivelse från den tyska regeringen av den 31 januari 2002.
- ⁽¹⁴²⁾ Volym (inklusive returfraktsändelser) och B-to-B enligt bilaga 5 till skrivelse från den tyska regeringen av den 31 januari 2002.

- (89) De privata företagens möjligheter att konkurrera inom området pakettjänster från dörr till dörr påverkades 1994 till 1998 under dessa villkor⁽¹⁴³⁾. Dessa företag, som arbetar under normala marknadsvillkor, var nämligen till skillnad från DPAG tvungna att under den aktuella perioden åtminstone täcka de för pakettjänster från dörr till dörr oundgängliga infrastrukturkostnaderna genom intäkter inom detta område.
- (90) DPAG:s rabattpolitik kan inte heller försvaras med tanke på artikel 12 i direktiv 97/67/EG, enligt vilken det inom området postpakettjänster krävs ett pris som är överkomligt för alla postkunder. Bestämmelserna om en överkomlig enhetlig taxa enligt direktiv 97/67/EG tvingar nämligen inte DPAG att lämna rabatter till vissa kunder i B-to-B- och postordersegmentet som ligger betydligt under den i lag föreskrivna enhetliga taxan⁽¹⁴⁴⁾. Detta gäller framför allt om de rabatterade priserna inte anpassas efter de faktiska kostnaderna för pakettjänster från dörr till dörr⁽¹⁴⁵⁾.
- (91) Om man betraktar DPAG:s kostnads- och intäktsberäkning för åren 1994 till 1998, visar det sig att intäkterna inom området pakettjänster för postorderföretag låg mellan [...] mark (1994) och [...] mark (1998) per fraktsändelse⁽¹⁴⁶⁾. Behållningen per styck i B-to-B-området var mellan [...] mark (1994) och [...] mark (1998)⁽¹⁴⁷⁾. Därmed ligger priserna för de båda viktigaste tjänsterna från dörr till dörr klart under den enhetliga taxa som räknas som överkomlig för det billigaste postkontorspaketet i den lägsta viktclassen⁽¹⁴⁸⁾. Av tabell 1 framgår att de specifika genomsnittliga styckekostnaderna för infrastrukturen från dörr till dörr var mellan [...] mark (1994) och [...] mark (1998). Täckningen av de specifika infrastrukturkostnaderna från dörr till dörr utslöt således inte en kostnadsorienterad rabattpolitik som låg under den enhetliga taxan. Redan med en något mera måttfull rabattpolitik inom området pakettjänster för postorderföretag (för just här är intäkterna genomgående lägre än de specifika genomsnittliga kostnaderna⁽¹⁴⁹⁾) skulle DPAG utan svårighet ha kunnat 1) täcka de specifika kostnaderna för infrastrukturen från dörr till dörr genom intäkter och 2) erbjuda postorderföretagen pakettjänster långt under den överkomliga enhetliga taxan.

⁽¹⁴³⁾ Jfr Bundeskartellamts likalydande slutsatser i samband med två utlåtanden enligt § 37.3 i Postverfassungsgesetz och § 7 i Gesetz über die Regulierung der Telekommunikation und des Postwesens (lag om reglering av telekommunikationer och postväsen), Bundeskartellamt, 11 januari 1995 och 28 augusti 1996, inlämnade tillsammans med skrivelse från den tyska regeringen av den 18 mars 1997.

⁽¹⁴⁴⁾ Artikel 12, första strecksatsen (EGT L 15, 21.1.1998, s. 14). Inom området pakettjänster är enligt tysk lagstiftning den enhetliga taxan identisk med det överkomliga priset, se § 1.1 i PPFV.

⁽¹⁴⁵⁾ Artikel 12, andra strecksatsen.

⁽¹⁴⁶⁾ 1994: [...] mark; 1995: [...] mark; 1996: [...] mark; 1997: [...] mark; 1998: [...] mark. Dessa intäkter per styck är baserade på uppgifter i meddelande från den tyska regeringen av den 31 januari 2002, bilaga till fråga 5.

⁽¹⁴⁷⁾ 1994: [...] mark; 1995: [...] mark; 1996: [...] mark; 1997: [...] mark; 1998: [...] mark. Dessa intäkter per styck är baserade på uppgifter i meddelande från den tyska regeringen av den 31 januari 2002, bilaga till fråga 5.

⁽¹⁴⁸⁾ Man bör komma ihåg att en betydande del av paketen som befordras från dörr till dörr för företagskunder väger mer än 2 kg.

⁽¹⁴⁹⁾ Endast år 1995 låg intäkterna per styck från pakettjänsten B-to-B under de hänförbara genomsnittliga styckekostnaderna, medan de genomgående låg under denna tröskel när det gäller pakettjänsten för postorderföretag.

B. Statliga medel

- (92) Enligt domstolens rättspraxis skall finansiella medel klassificeras som statliga medel i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, om medlen befunnit sig under statlig kontroll innan de överförs till mottagaren ⁽¹⁵⁰⁾. För det andra framgår det av domstolens rättspraxis att artikel 87.1 gäller alla likvida medel som myndigheterna faktiskt kan använda för att stödja företag, och det är inte relevant om dessa medel permanent ingår bland statens tillgångar ⁽¹⁵¹⁾. Staten har rätt att kontrollera anslagen som betalades till Pensions- Unterstützungskasse. Likaså utöver staten direkt kontroll över Deutsche Bundesposts skuldbrev. Också divisionen DB-Postdienst, som övergått till DPAG, stod under direkt kontroll av staten.
- (93) Inte minst genom den lagliga föreskrivna finansiella överföringen enligt § 37.3 i Postverfassungsgesetz stod också de finansiella medel som DB-Telekom skulle uppbringa under direkt kontroll av staten, för medlen som överfördes stod till de ansvariga nationella myndigheternas förfogande genom reglering i lag, för att ekonomiskt stödja DB-Postdienst och senare DPAG. Därutöver fick staten vid tidpunkten i fråga (1991 till 1995 var DB-Telekom inte börsnoterat) bära hela den ekonomiska förlusten i samband med de förlorade bidragen till DB-Postdienst. Överföringarna är enligt kommissionen ett förlorat bidrag, eftersom den ekonomiska situationen för Deutsche Bundespost Postdienst var sådan att någon normal avkastning i form av utdelning eller värdetillväxt inte var att vänta för staten. Detta framgår enbart av det faktum att de förlorade bidragen helt och hållet användes för att kompensera förlusten för Deutschen Bundespost Postdienst och från och med 1995 för DPAG.
- (94) Överföringarna skall tillskrivas staten, eftersom de enligt § 37.3 i Postverfassungsgesetz var påbjudna i lag.
- (95) Det skall avslutningsvis påpekas att gemenskapsrätten enligt domstolens rättspraxis inte kan tillåta att man kringgår föreskrifterna om statligt stöd enbart genom att skapa oberoende inrättningar som får i uppgift att fördela stödet ⁽¹⁵²⁾. Om inte bestämmelsen i § 37.3 i Postverfassungsgesetz hade funnits, skulle staten ha varit tvungen att stödja Deutsche Bundespost Postdienst och DPAG med allmänna budgetmedel.

C. Snedvridning av konkurrensen

- (96) Sedan 1976 tillhandahåller företag i Tyskland olika pakettjänster, huvudsakligen inom området 24 timmars service med avhämtning vid dörren, så kallad service från dörr till dörr. Mot bakgrund av att DPAG:s marknadsposition var akut hotad genom att konkurrenter tog sig in på området från dörr till dörr påbörjade DPAG från och med 1990 moderniseringen av avdelningen "Frachtpost". I detta sammanhang har den tyska regeringen inkommit med en rad presentationer för styrelsen, förslag till ledningen beträffande beslut samt projektbeskrivningar, av vilka syftet med och konceptet för denna modernisering framgår ⁽¹⁵³⁾. Dessa underlag visar alla att både DPAG och dess konkurrenter på transportmarknaden kommer att koncentrera sina ansträngningar på den tidskritiska 24-timmarsservicen med avhämtning ⁽¹⁵⁴⁾.
- (97) Trots att DPAG:s infrastruktur för postfrakt moderniserats kunde privata operatörer, särskilt Deutsche Paket Dienst (DPD), UPS och German Parcel, från 1990 till och med 1999 utöka sin marknadsposition ytterligare inom området tidskritisk pakettjänst 24 timmar från dörr till dörr i B-to-B-segmentet. UPS marknadsandelar ökade från 16 % till 20 %, DPD förbättrades från 17 % till 30 % och German Parcel klättrade från 4 % till 13 % av marknaden. Under denna period minskade DPAG:s marknadsandel från [...] % till [...] % ⁽¹⁵⁵⁾.

⁽¹⁵⁰⁾ Mål C-482/99 Frankrike mot kommissionen, dom av den 16 maj 2002, ännu inte offentliggjord, punkt 38.

⁽¹⁵¹⁾ Mål C-482/99 Frankrike mot kommissionen, dom av den 16 maj 2002, punkt 38, jfr också mål C-83/98 P, Frankrike mot Ladbroke Racing och kommissionen, REG 2000, I-3271, punkt 50.

⁽¹⁵²⁾ Mål C-482/99 Frankrike mot kommissionen, dom av den 16 maj 2002, punkt 24.

⁽¹⁵³⁾ Meddelande från den tyska regeringen av den 16 september 1999, bilaga 91/3, s. 3.

⁽¹⁵⁴⁾ Bilaga 91/3, s. 11.

⁽¹⁵⁵⁾ Sparte Frachtpost der Deutschen Post AG, Darstellung und Bewertung der Entscheidungssituation der Sparte Frachtpost 1996, Ctcon, april 1997, annex 1: FiT-Team; Umsatz: Marktanteilsentwicklung im Business-to-Business Segment. Här ingår inte paket som företagskunder lämnar in på postkontor och som anges uppgå till ca [...] % av den totala volymen för företagskunder.

- (98) Under hela den granskade perioden förblev DPAG å andra sidan den enda operatör som är värd att nämna när det gäller heltäckande paket- och katalogutdelning som fyllde postorderhandels speciella behov⁽¹⁵⁶⁾. Varken UPS eller de andra konkurrenterna inom B-to-B-befordran, DPD eller German Parcel, kunde etablera sig i någon nämnvärd omfattning inom pakettjänst för postorderföretag. Den enda alternativa infrastrukturen som fungerade för hantering av pakettjänster för postorderföretag i någon nämnvärd omfattning drevs av Hermes Versand Service (Hermes), ett dotterbolag till det största tyska postorderföretaget, Otto Versand AG. Fram till 1999 delade dock Hermes enbart ut paket för Otto Versand. DPAG:s marknadsandel vad gäller volymen inom området pakettjänster för postorderföretag låg stabilt på över 85 % under hela den period som det finns uppgifter för (1990 till 1999)⁽¹⁵⁷⁾.
- (99) Utvecklingen av marknaden för paket- och katalogutdelning för postorderföretag visar att det ihållande påtagliga underskottet inom detta område varaktigt påverkat konkurrensmöjligheterna för andra företag som lyckats etablera sig inom området pakettjänster från dörr till dörr i B-to-B-sektorn. Konkurrenter som arbetade under normala marknadsvillkor måste till skillnad från DPAG på medellång sikt täcka alla kostnader för en infrastruktur från dörr till dörr genom motsvarande intäkter. Även inom området B-to-B pakettjänster kan det emellertid antas att de privata konkurrenterna skulle ha fått högre tillväxt om DPAG hade tillämpat en rabattpolitik som var anpassad efter de faktiska kostnaderna för en infrastruktur från dörr till dörr⁽¹⁵⁸⁾.

D. Påverkan av handeln mellan medlemsstater

- (100) Genom att åtminstone de posttjänster som är öppna för konkurrens successivt har liberaliserats ökar konkurrensen allt mer mellan postoperatörerna inom gemenskapen. Redan nu kännetecknas de konkurrensutsatta postmarknaderna av ett antal multinationella företag som UPS, Federal Express och nederländska Paket- und Logistikanbieters TNT, som säljer sin posttjänster i flera medlemsstater. Om DPAG:s ställning på konkurrensutsatta postmarknader förstärks genom en fördel som beviljats av Tyskland, måste denna handel inom gemenskapen anses ha påverkats av denna fördel⁽¹⁵⁹⁾. I det här fallet framgår detta enbart av det faktum att DPAG:s styrka position inom området konkurrensutsatta pakettjänster från dörr till dörr varaktigt tycks kunna bromsa fortsatt etablering på den tyska marknaden. DPAG:s marknadsposition förstärks genom tillskottet av statliga medel i konkurrens med andra operatörer utanför Tyskland. Eftersom postföretag i andra medlemsstater emellertid också vill etablera sig i Tyskland, försvåras tillträdet till den tyska marknaden för paket från dörr till dörr av DPAG:s förstärkta position. Det står därför fast att det statliga stödet till DPAG snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

E. Förenlighet med den gemensamma marknaden

- (101) Statligt stöd är i princip oförenligt med den gemensamma marknaden, om det inte faller under undantagen i artikel 87.2 och 87.3 och artikel 86.2 i fördraget.
- (102) Inget av undantagen i artikel 87.2 i EG-fördraget kan tillämpas på det stöd som DPAG beviljas i det här fallet. Detta stöd är varken stöd av social karaktär, som beviljas till enskilda konsumenter, eller stöd för att avhjälpa skador efter naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser, eller stöd som beviljas till enskilda områden i Förbundsrepubliken Tyskland.

⁽¹⁵⁶⁾ Kommissionens beslut 2001/354/EG av den 20 mars 2001, Deutsche Post AG (EGT L 125, 5.5.2001, s. 27), skäl 31.

⁽¹⁵⁷⁾ Jfr även informationsskriften från Bundesverband des deutschen Versandhandels e.V., Versandhandel in Deutschland, s. 17, enligt vilken DPAG befordrar 92 % av paketen för postorderhandeln i Tyskland.

⁽¹⁵⁸⁾ Detta överensstämmer med Bundeskartellamts slutsatser i två utlåtanden om konkurrensövervakning enligt § 37.4 i Postverfassungsgesetz resp. § 7 i Gesetz zur Regulierung der Telekommunikation und des Postwesens, Bundeskartellamt, 11 januari 1995, s. 7 och 28 augusti 1996, s. 6, inlämnade av den tyska regeringen tillsammans med skrivelse av den 18 mars 1997.

⁽¹⁵⁹⁾ EG-domstolens dom av den 7 september 1998 i mål 730/79 Philip Morris mot kommissionen, REG 1980, s. 2671, punkt 11.

- (103) Undantagen i artikel 87.3 i EG-fördraget kan inte heller tillämpas på detta stöd. Stödet avser nämligen varken att främja viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi i den mening som avses i artikel 87.3 b i EG-fördraget. Stödet avser inte heller att främja kultur och bevara kulturarvet i enlighet med artikel 87.3 d i ovan nämnda punkt. Det kan inte heller tolkas som stöd för regionala ändamål i den mening som avses i artikel 87.3 a eller artikel 87.3 c i EG-fördraget, eftersom det inte syftar till att utveckla vissa näringsgrenar och inte ingår i någon sektorsövergripande stödordning där samtliga företag inom de berörda näringsgrenarna i området beviljas stöd (beträffande detta se gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål⁽¹⁶⁰⁾). Det kan inte heller betraktas som stöd som syftar till att främja utvecklingen av viss näringsverksamhet i den mening som avses i artikel 87.3 c i EG-fördraget, eftersom stödet syftar till att täcka driftskostnaderna för de konkurrensutsatta pakettjänsterna från dörr till dörr och inte ingår en övergripande plan för att göra det understödda företaget ekonomiskt och finansiellt effektivt så att det inte skall behöva något nytt stöd.
- (104) Enligt artikel 86.2 i EG-fördraget skall "företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ... omfattas av reglerna i fördraget, särskilt konkurrensreglerna, i den mån tillämpningen av dessa regler inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. Utvecklingen av handeln får inte påverkas i en omfattning som strider mot gemenskapens intresse."
- (105) Eftersom DPAG inom området konkurrensutsatta pakettjänster från dörr till dörr har merkostnader på 1 118,7 miljoner mark, som inte har något samband med vad som är stadgat i lag för DPAG, kan detta belopp inte betraktas som en belastning som faktiskt uppkommit genom de allmännyttiga skyldigheterna. Enligt rättspraxis kan emellertid en fördel som överstiger merkostnaderna för det allmännyttiga uppdraget inte betraktas som nödvändig för att fullgöra en allmännyttig skyldighet⁽¹⁶¹⁾.
- (106) Därutöver står det fast att merkostnaderna inte uppkommit till fördel för postkunderna i allmänhet utan för de så kallade självbetjäningkunderna eller samarbetsparterna, ett konkurrensutsatt kundsegment. Det står också fast att DPAG:s rabattpolitik till fördel för detta konkurrensutsatta kundsegment inte varit i enlighet med det allmännas intresse enligt nationell lagstiftning. Under dessa villkor kan merkostnaderna på 1 118,7 miljoner mark inte ha sin grund i fullgörande av allmännyttiga skyldigheter.

V. SLUTSATS

- (107) Om den statliga kompensationen för merkostnader på grund av en rabattpolitik leder till att de kostnader som i normala fall är förknippade med tillhandahållande av konkurrensutsatta pakettjänster från dörr till dörr minskar, är detta en fördel i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Merkostnaderna till ett belopp på 1 118,7 miljoner mark inom området konkurrensutsatta pakettjänster från dörr till dörr har inte uppkommit genom fullgörandet av en allmännyttig skyldighet. Tillskjutandet av statliga medel för att kompensera denna del av underskottet inom området som är öppet för konkurrens är en relevant konkurrensfördel för DPAG. Till skillnad från konkurrenterna var DPAG därmed befriat från kravet att täcka alla infrastrukturkostnader som var specifikt förknippade med tillhandahållande av tjänster från dörr till dörr. Denna fördel och stödet som är oförenligt med den gemensamma marknaden motsvarar 1 118,7 miljoner mark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd på 572 miljoner euro (1 118,7 miljoner mark) som Tyskland har beviljat till förmån för Deutsche Post AG är oförenligt med den gemensamma marknaden.

⁽¹⁶⁰⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽¹⁶¹⁾ Mål C 53/00, punkt 32.

Artikel 2

1. Tyskland skall vidta nödvändiga åtgärder för att avskaffa och återkräva det stöd som avses i artikel 1 och som olagligen utbetalats till stödmottagaren.
2. Återkravet skall ske i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning. Till beloppet skall läggas ränta som beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd och löper från och med den dag då stödet mottagits av stödmottagaren till dess att det faktiskt återbetalas.

Artikel 3

Tyskland skall inom två månader från dagen för delgivning av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 19 juni 2002.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS BESLUT

av den 13 september 2002

om genomförande av gemensam ståndpunkt 2002/145/GUSP om restriktiva åtgärder mot Zimbabwe

(2002/754/GUSP)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 2002/145/GUSP av den 18 februari 2002 om restriktiva åtgärder mot Zimbabwe ⁽¹⁾, särskilt artikel 5 i denna, jämförd med artikel 23.2 i Fördraget om Europeiska unionen, och

av följande skäl:

- (1) Genom gemensam ståndpunkt 2002/145/GUSP införde rådet viseringsförbud och frysning av tillgångar för regeringen i Zimbabwe och personer som bär ett stort ansvar för allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och av yttrandefriheten, föreningsfriheten och mötesfriheten.
- (2) Den 22 juli 2002 ändrades gemensam ståndpunkt 2002/145/GUSP genom gemensam ståndpunkt 2002/600/GUSP ⁽²⁾.
- (3) Till följd av en regeringsombildning i Zimbabwe den 26 augusti 2002 bör ovan nämnda förteckning över personer uppdateras.

Artikel 1

Förteckningen över personer i bilagan till gemensam ståndpunkt 2002/145/GUSP i dess lydelse efter ändring genom gemensam ståndpunkt 2002/600/GUSP ersätts härmed med förteckningen i bilagan.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Artikel 3

Detta beslut skall offentliggöras i Officiella tidningen.

Utfärdat i Bryssel den 13 september 2002.

På rådets vägnar

P. S. MØLLER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 50, 21.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 195, 24.7.2002, s. 1.

BILAGA

Förteckning över personer som avses i artikel 1

1. Mugabe, Robert Gabriel	President, född 21.2.1924, Kutama
2. Buka, Flora	Biträdande minister för jordreformprogrammet, (tidigare biträdande minister vid vicepresident Muzendas kansli), född 25.2.1968
3. Charamba, George	Statssekreterare och talesman för informationsministern
4. Charumbira, Fortune	Biträdande minister för lokalt styre, offentliga arbeten och bostadsfrågor, född 10.6.1962
5. Chigwedere, Aeneas	Utbildnings-, idrotts- och kulturminister, född 25.11.1939
6. Chihuri, Augustine	Högste polischef, född 10.3.1953
7. Chikowore, Enos	Sekreterare för landfrågan och återflyttningsfrågor, född 1936
8. Chinamasa, Patrick	Justitieminister, född 25.1.1947
9. Chindori-Chininga, Edward	Gruv- och energiminister, född 14.3.1955
10. Chiwenga, Constantine	Generallöjtnant (armén), född 25.8.1956
11. Chiwewe, Willard	Statssekreterare vid utrikesministeriet, född 19.3.1949
12. Chombo, Ignatius	Minister för lokalt styre, född 1.8.1952
13. Dabengwa, Dumiso	Framträdande utskottsledamot, född 1939
14. Goche, Nicholas	Säkerhetsminister, född 1.8.1946
15. Gumbo, Rugare	Biträdande minister, inre angelägenheter, född 8.3.1940
16. Hove, Richard	Sekreterare för ekonomiska frågor, född 1935
17. Karimanzira, David	Sekreterare för finansiella frågor, född 25.5.1947
18. Kasukuwere, Saviour	Biträdande sekreterare för ungdomsfrågor, född 23.10.1970
19. Kuruneri, Christopher	Biträdande minister, finansiella frågor och ekonomisk utveckling, född 4.4.1949
20. Lesabe, Thenjiwe	Sekreterare för kvinnofrågor, född 1933
21. Machaya, Jaison	Biträdande minister för gruvor och utveckling av gruvdrift, född 13.6.1952
22. Made, Joseph	Jordbruksminister, född 21.11.1954
23. Madzongwe, Edna	Biträdande sekreterare för produktions- och arbetsmarknadsfrågor, född 11.7.1943
24. Mahofa, Shuvai	Biträdande minister för ungdomsutveckling, jämställdhet- och sysselsättningsfrågor, född 4.4.1941
25. Makoni, Simbarashe	Finansminister, född 22.3.1950
26. Malinga, Joshua	Biträdande sekreterare i politbyrån, biträdande sekreterare för frågor som rör handikappade och missgynnade personer, född 28.4.1944
27. Mangwana, Paul	Biträdande minister för företag och stora statsägda företag (tidigare biträdande minister, rättsliga och parlamentariska frågor), född 10.8.1961
28. Mangwende, Witness	Transport- och kommunikationsminister, (tidigare biträdande sekreterare för administration), född 15.10.1946
29. Manyika, Elliot	Minister för ungdomsfrågor, född den 30.7.1955
30. Manyonda, Kenneth	Biträdande minister för industri och internationell handel, född 10.8.1934
31. Marumahoko, Reuben	Biträdande minister för energi och elkraftsutveckling, född 4.4.1948
32. Masuku, Angeline	Sekreterare i politbyrån, sekreterare för handikappade och missgynnade personers välfärd, född 14.10.1936
33. Mathuthu, T	Biträdande sekreterare för transport- och välfärdsfrågor

34. Midzi, Amos Bernard Muvenga Minister för energi och elkraftsutveckling, född 4.7.1952
35. Mwangagwa, Emmerson Talman, född 15.9.1946
36. Mobeshora, Swithun Transport- och kommunikationsminister, född 20.8.1945
37. Mohadi, Kembo Inrikesminister (tidigare biträdande minister för lokalt styre, offentliga arbeten och bostadsfrågor), född 15.11.1949
38. Moyo, Jonathan Informationsminister, född 12.1.1957
39. Moyo, July Minister med ansvar för offentlig förvaltning, arbetsmarknadsfrågor och välfärd, född 7.5.1950
40. Moyo, Simon Khaya Biträdande sekreterare för rättsliga frågor, född 1945
41. Mpofo, Obert Biträdande sekreterare för nationell säkerhet, född 12.10.1951
42. Msika, Joseph Vicepresident, född 6.12.1923
43. Muchena, Olivia Biträdande minister för informations- och offentlighetsfrågor, (tidigare biträdande minister vid vicepresident Msikas kansli), född 18.8.1946
44. Muchinguri, Oppah Sekreterare för jämställdhetsfrågor och kultur, född 14.12.1958
45. Mudenge, Stan Utrikesminister, född 17.12.1941, Zimutu Reserve
46. Mugabe, Grace Gift med Robert Mugabe, född 23.7.1965
47. Mugabe, Sabina Framträdande utskottsledamot i politbyrån, född 14.10.1934
48. Mujuru, Joyce Minister för landsbygdsresurser och vatten, född 15.4.1955
49. Mujuru, Solomon Framträdande utskottsledamot, född 1949
50. Mumbengegwi, Samuel Minister för högre utbildning och teknik, född 23.10.1942
51. Murerwa, Herbert Finansminister och minister för ekonomisk utveckling, (tidigare minister för industri och internationell handel), född 31.7.1941
52. Mushohwe, Christopher Biträdande minister, transport och kommunikationer, född 6.2.1954
53. Mutasa, Didymus Sekreterare för yttre förbindelser, född 27.7.1935
54. Mutiwekuziva, Kenneth Biträdande minister för utveckling av små och medelstora företag, född 27.5.1948
55. Muzenda, Simon Vengesai Vicepresident, född 28.10.1922
56. Muzenda, Tsitsi Framträdande utskottsledamot i politbyrån, född 28.10.1922
57. Muzonzini, Elisha Brigadgeneral (Underrättelsetjänsten), född 24.6.1957
58. Ncube, Abedinico Biträdande utrikesminister, född 13.10.1954
59. Ndlovu, Naison Sekreterare för produktions- och arbetsmarknadsfrågor, född 22.10.1930
60. Ndlovu, Sikhanyiso Biträdande sekreterare för kommissariatet, född 20.9.1949
61. Nhema, Francis Minister för miljö och turism, född 17.4.1959
62. Nkomo, John Särskilda frågor vid presidentens kansli, (tidigare inrikesminister), född 22.8.1934
63. Nkomo, Stephen Framträdande utskottsledamot, född 1925
64. Nyoni, Sithembiso Minister för utveckling av små och stora företag, (tidigare biträdande minister för den informella sektorn), född 20.9.1949
65. Parirenyatwa, David Minister för hälsovård och barns välfärd, (tidigare biträdande minister), född 2.8.1950
66. Pote, S M Biträdande sekreterare för jämställdhetsfrågor och kultur
67. Rusere, Tinos Biträdande minister för utveckling av landsbygdsresurser och vatten, född 10.5.1945
68. Sakupwanya, Stanley Biträdande sekreterare för hälsovård och barns välfärd
69. Sekeramayi, Sidney Försvarsminister, född 30.3.1944
70. Shamuyarira, Nathan Sekreterare för informations- och offentlighetsfrågor, född 29.9.1928
71. Shiri, Perence Flygvapenchef, född 1.11.1955
72. Shumba, Isaiiah Biträdande minister, utbildning, idrott och kultur, född 3.1.1949

-
73. Sikhosana, Absolom	Sekreterare i politbyrån, sekreterare för ungdomsfrågor
74. Stamps, Timothy	Minister för hälsovård och barns välfärd, född 15.10.1936
75. Tawengwa, Solomon	Biträdande sekreterare i politbyrån, biträdande sekreterare för finansiella frågor, född 15.6.1940
76. Tungamirai, Josiah	Sekreterare för arbetsmarknadsfrågor och främjande av ursprungsbefolkningens intressen, född 8.10.1948
77. Utete, Charles	Kabinettssekreterare, född 30.10.1938
78. Zimonte, Paradzai	Chef för fängelserna
79. Zvinavashe, Vitalis	General (ÖB), född 1943
-